ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Рік XXVII. ч 9 ВЕРЕСЕНЬ — 1987 — SEPTEMBER Vol. XXVII No.9

ПРОМІНЬ

Рік XXVII | ВЕРЕСЕНЬ 1987 | Ч.9

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

раз у місяць з винятком липня

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплати і всю кореспонденцію слати на адресу:

PROMIN

P.O.Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man. Canada

R2W 3R4

Річна передплата в Канаді та до інших країн $15.00

Одна число 1.50

PROMIN

No. 9 | SEPTEMBER 1987 | VOL. XXVII

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Correspondence and subscriptions should be addressed to:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man., Canada

R2W 3R4

Subscription in Canada and other countries $15.00

Single copy 1.50

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширнех описів.

ЗМІСТ

Іван Франко — Де не лилися 1

– У сторіччя появи "Першого Вінка" 1

Н.К. — Відбувся крайовий З'їзд 3

– Нове видання Волиннян 4

– Марію Савченко обрано головою СУА 4

– Помер Богдан Панчук 4

М. Лесів — Повість "Временних літ" 5

– Почесне звання науковця дослідника 6

Ольга Райчиба — Данило Шумук в Едмонтоні 7

– Музийні Вісті 8

– Д. Нитченко — Чуб — Враження від прочитання "Півстоліття на гр. ниві 9

– Твори Миколи Хвильового 9

– Чорнобильська трагедія 10

Єлисавета Білич — Окруж. З'їзд в Сірко 11

– Симпозіюм для відзначення 60-ліття 13

О. Б. Вшанування Гафії Янішевської 14

Helen Raycheba — The Deschenes Commission 15

Savela Boychuk Annual Mem. Tea 17

Orysia Pashchak — The Green tomato years 17

Helen Raycheba — A Patriot clings to a dream 18

Нашим дітям 20

Громадська і родинна хроніка 21

Квіти незабутнім 31

Довкола дому 32

НА ОБКЛАДИНЦІ:

Г. Марченко — **Ранок**

Second Class Mail Registration Number 1925

International Standard Serial Number ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

У СТОРІЧЧЯ ПОЯВИ „ПЕРШОГО ВІНКА”

Будь сильна і свідома прав людини,
До жнива стань і з нив снопи збирай!
В твоїх руках твоє добро й родини,
Цілої волі й ясних щастя рай.

Уляна Кравченко

Недалеко, здається відбіг від нас 1984-тий рік — рік сторіччя українського жіночого руху, в якому ми, бодай скромними силами відзначували ці знаменні роковини. Цього року вітаємо сторіччя появи „Першого Вінка”, першого українського жіночого альманаха, виданого заходами Наталії Кобринської, при допомозі Олени Пчілки та Івана Франка.

Поява „Першого Вінка” в 1887 році, в три роки після зорганізування в Станиславові Товариства Руських Жінок, було великим досягненням для організаторів, а ще більше, для дальшого розвитку в подіях жіночого руху. Самий задум Кобринської, помимо трудних тодішніх часів та безпросвітної дійсности, коли жінка, як людина вважалася маловартною істотою, коли на дорозі до виплянованої праці доводилось зустрічати сотки перешкод від своїх та чужих, Кобринська зуміла провести цей глибоко продуманий плян. Як далекозора і передова в тих часах людина, вона бачила пекучу потребу мати свою власну жіночу пресу. Розуміла, що без свого друкованого слова вона не зможе реалізувати своїх задумів, вести і давати провід, виховувати, писати про все, чого вимагали тодішні часи. Хоч існуючі в тих часах часописи в Галичині давали місце на різні теми, а в тому і на жіночі організації, одначе видання альманаха мало у візії Кобринської інші завдання.

Найбільшим бажанням Наталії Кобринської було сформувати свою власну жіночу еліту, виховати співробітниць: письменниць, журналістів, працівниць пера, провідниць. Це був виклик інтелігентній верстві жінок вийти з тісних стін дому, виявити свої здібности і сили для добра і піднесення свого народу. Сама Кобринська працюючи для піднесення української жінки, а в тому і для свого народу, цікавилась також жіночим рухом, що активізувався в культурних країнах світу. Бачила вона можливости сил і в себе, в своїм середовищі, бачила здібних одиниць, яким треба було дати можливість включитись до праці. Вірила, що якраз за допомогою видавання жіночих альманахів, спроби літературної творчости різних жанрів і тем жіночих піднесе шляхотні амбіції, викличе почуття творчої наснаги. І вдалось їй віднайти та згуртувати тих сімнадцять імен — авторок „Першого Вінка”. У передмові до альманаху Кобринська писала:

> „Хоч наші сили дуже ще слабонькі, маємо однак надію, що цей Альманах кине хоч кілька промінчиків на дорогу змагань нашого жіноцтва і дасть почин вироблювання чимраз то нових сил недопускаючи їх заразом розгублюватися манівцями...
>
> Наша книжка це перший у нас голос піднесений в справі жіночого питання. Важне це питання давно займає уми самих передових людей в найбільш освічених країнах Европи.”

Що таке „Перший Вінок”? Є це збірана праця 17 авторок, яка складається з публіцістичних, головно літературних творів гуртка передових жінок, яких єднала любов до рідної країни та й мали вони свої критичні погляди до тодішнього суспільного ладу. Був це перший прилюдний виступ свідомого жіноцтва в обороні своїх прав. Нова, на тодішні часи, майже революційна література, тимбільше, що авторками були самі жінки, особливо з сильними статтями організаторки Кобринської. Із 17 авторок, 7 з них увійшли до історії української літератури: Наталя Кобринська, Олена Пчілка, Уляна Кравченко, Ганна Барвінок, Леся Українка, Дніпрова Чайка, Людмила Старицька Черняхівська.

Авторка „Смолоскип у темряви” Ірина Книш, видано в 1957 році накреслює змість „Першого Вінка” у його формі:

> „Після „Переднього слова” Н. Кобринської та програмового віршика „Перший Вінок” О. Пчілки чергуються в „Першому вінку” наукові студії, публіцистичні статті, нариси, новелі, оповідання, поеми, баляди сонети й інші ліричні вірші — розмі-

---

Іван Франко

ДЕ НЕ ЛИЛИСЯ ВИ В НАШІЙ БУВАЛЬЩИНІ...

Де не лилися ви в нашій бувальщині,
Де, в які дні, в які ночі —
Чи в половеччині, чи в князівській удальщині,
Чи то в козаччині, ляччині, ханщині, панщині
Руськії сльози жіночі!

Скільки сердець розривалось ридаючи,
Скільки зв'ялили страждання!
А як же мало таких що міцніли складаючи
Слово до слова, в безсмертних піснях виливаючи
Тисячолітні ридання!
Слухаю, сестри тих ваших пісень сумовитих,
Слухаю й скорбно міркую:
Скільки сердець тих розбитих, могил тих розритих,
Жалощів скільки неситих, сліз вийшло пролитих
На одну пісню такую.

Наталя Кобринська

щені на 464 сторінках великої вісімки різноманітного і свобідно без схиматичного шабльону. Сімнадцять голосів галичанок і наддніпрянок переплітаються в дружньому унісоні, у близькості почувань, думок і волі, злученні спільним прямуванням. З них пробивається панівне бажання духового відродження української жінки, вони відтворюють економічний та соціяльний стан сільського й інтелігентного жіноцтва, вказуюти на нові змагання й осяги жіноцтва інших народів, визначують ролю української жінки в житті свого народу. ..."

Після появи „Першого Вінка" Кобринська плянувала і продовжувала видавничі справи, готуючи нові матеріяли для чергових альманахів. В цій праці Кобринська стрінулась з опінією Івана Франка, який багато допомагав їй у різних справах. Франко радив замість альманаху краще видавати журнал або й газетку для жінок. Такої самої думки була Олена Пчілка. Кобринська, навпаки обстоювала потребу видавати дальші жіночі альманахи, бо такої форми журналістичної діяльности більше їй відповідали. Перемогла Кобринська, її авторитет у всіх справах жіночого руху був такий великий, що проти її опінії нічого не вдіяв ні Іван Франко, ні Олена Пчілка... Підготовлена Павликом газета, що мала називатися „Рівність" не побачила світу. Кобринська випускала збірники під назвою „Наша доля" але вони не дорівнювали „Першого Вінка".

І так історія з часом оцінила альманах як великий культурний здобуток тодішніх часів. Про „Перший Вінок" Іван Франко писав по його появі:

„Перший Вінок" належить до найкращих та найбагатших змістом наших видань із того дисятиліття та що для історії нашої культури і нашого національного відродження ця книга завжди буде дорогоцінною пам'яткою".

Олена Пчілка

ПЕРШИЙ ВІНОК

ЖІНОЧИЙ АЛЬМАНАХ

виданий коштом і заходом

Наталії Кобринської і Олени Пчілки.

Ціна 2 злр. а. в.

ЛЬВІВ, 1887.
З друкарні Товариства ім. Шевченка,
під зарядом К. Беднарського.

Відбитка заголовного листка "Першого вінка"

ВІДБУВСЯ КРАЙОВИЙ З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ще один успішний З'їзд в Саскатуні, над яким трудилось і переживало членство організації в днях 16, 17 і 18 серпня ц.р. Був це особливий святочний З'їзд, в програму якого входило відзначення 60-ліття організації тож характер його був більш маніфестаційний.

До великого числа репрезентації відділів та загальної участи членства як гостей з різних частин Канади причинилось святкування Української Православної Церкви в Канаді — Ювілей Тисячоліття уведення християнства в Україні. Відбувалось це головне святкування в Саскатуні, як осередку народження думки і дії в організуванні рідної української Церкви в Канаді. Членство Союзу Українок Канади мало тут, у часі святочної церковної програми певні завдання — відбувалось посвячення вишиваних речей, як хоругви та інші облачення для церковних потреб, над якими працювали членки по відділах поверх два роки. Був це окремий проєкт організації на Ювілей Тисячоліття Церкви.

Певну частину З'їзду присвячено звітуванням центральної управи, що їх З'їзд прийняв з висловом довір'я і подяки за проробленну працю. Так само присвячено належну увагу і час звітуванням обговоренням справ Українського Музею Канади, як одної з важливих завдань Союзу Українок Канади. До ділових справ З'їзду належало обговорення поправок статуту та звітування комісії взаємовідносин Союзу Українок Канади-СФУЖО.

З нагоди 60-ліття організації вшановано на святочному бенкеті всіх колишніх голів Союзу Українок Канади із врученням їм пам'яткових нагород.

Кличем цьогорічного З'їзду було „Позитивна дія — клич майбутнього", що відбувалось формою семінаря, про змість і ціль якого довідаємось хіба з резолюцій З'їзду.

З'їзд привітав вибір нової центральної управи та побажав новому проводові успішної відповідальної керми на повних два роки до чергового З'їзду в 1989 році.

ЦЕНТРАЛЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

обрана на черговому З'їзді в Саскатуні
в днях 16—18 серпня 1987

Голова — Катерина Шолтер
Уступивша голова — Анна Холод
Перша заст. голови — Марія Воронюк
Друга заст. голови — Розалія Гнатюк
Третя заст. голови — Іванна Симчич
Рекор. секретарка — Добр. Лариса Макаренко
Кореспо. секретарка — Йосипа Талпаш
Касирка — Марія Савіцька
Екзекутивна секретарка — Люба Гнат
Голови Провінційних Екзекутив, які є також заступницями голови Союзу Українок Канади:
Пров. Екзекутива Східньої Канади — Орися Сушко
Манітобська Пров. Екзекутива — Павліна Ігнаш
Саскачеванська Пров. Екзекутива — Елейн Клапощак
Альбертська Пров. Екзекутива — Ліла Зубрицька
Брит. Колюмб. Пров. Екзекутива — Олена Дзюбенко

РЕФЕРЕНТУРИ:
Український Музей Канади — віра Наконна
Журнал "Промінь" — Єлисавета Білич
Видавничий фонд Н. Кобринської — Марія Юрків
Добродійний фонд — Олена Дзюбенко
Культурно-освітній — Галина Мельник-Марко
Архів — Ірина Юращак
СУМК Молодший — Олександер Гоголь
Культура Вишивки — Надія Боднар
Культура ткацтва — Євгенія Микитяк
Міжнародні зв'язки — Гелен Райчиба
Українські зв'язки — Орися Сушко
Жіночий рух — Галя Токарик
Організаційна — Анна Звоздецька
Садочки — Гелен Магус
Двомовні Школи — Дженет Гавришин
Приватні Українські Школи — Маріянна Зузак і Людмила Сорока
Організація Консументів — Анастасія Сенів
Домашня Економія — Уляна Криворучка
Багатокультурність — Галя Липка
Видавничі справи — Добр. Марія Керніцька
Громадянство — Леся Гірняк
Фінансова дорада — Лявіна Букурак
Персонал — Анна Клопущак
Контрольна комісія: Линда Борса
Марія Гарбус і Савеля Сорочка.
Редактор "Променя" — Наталія Когуська

Марію Савчак обрано головою Союзу Українок Америки

На 21-шому з'їзді Союзу Українок Америки, що відбувся в днях 22-25 травня ц.р. у Клівленді, США, головою обрано Марію Савчак. Уступивша голова Іванна Рожанківська, яка очолювала США впродовж 12 років зістала наділена почесним головством організації.

В програму з'їзду (свої з'їзди вони називають конвеціями) входили доповіді і панелі, в яких обговорювано сучасні проблеми України та організаційні справи США — суспільна справа, журнал „Наше життя", український музей.

Видавнича комісія США під проводом І. Гайківської видала пам'яткову книгу з діяльности організації за два роки — 1984-86.

НОВЕ ВИДАННЯ ВОЛИНЯН

Х. Кострицький

Іван Дубилко: *Почаївський манастир в історії нашого народу.* Вінніпеґ. В-во Дослідів Волині, ч. 56, 1986 р., 115 стор.

Про Почаївський манастир видано вже декілька поважних праць, а серед них митрополита Іларіона, С. А. Жука, І. Власовського й інших. Видання праці Івана Дубилка під оглядом релігійно-національним на нашу думку найкраще, бо в ній докладно насвітлена не тільки історія Почаївського манастиря, а й тяжка боротьба нашого народу в обороні Української Православної Церкви. Треба признати, що ця праця написана з глибоким знанням передусім самої історії Почаївського манастиря та історії нашого народу.

Книжка написана фахово, мова справжня українська, матеріяли підібрано й розкладено послідовно, з великим знанням і порядком.

Приємно читати книжку, видану дбайливо поліграфічно, чітким друком, естетично з мистецьким хистом оформлену, на гарному папері.

Кожний українець повинен прочитати її, особливо перед 1000-літтям хрещення нашого народу у Святу Православну Віру, а тим самим пізнати історичну правду незбагненої любови наших предків до своєї Православної Віри і сили нашого народу та боротьби проти хижацької унії, Москви, Риму й Польщі.

Ціна книжки 10 дол. з пересилкою. Замовлення посилати:

Research Institute of Wolyn
P.O. Box 606
Winnipeg, Man., Canada
R3C 2K3

Інститут Дослідів Волині і Т-во „Волинь" ділиться сумною вісткою з членами і всіма волинянами, що липня 1987 р. упокоївся

УЛАС САМЧУК

письменник, почесний член ІДВ, автор багатьох творів, редактор політичний і громадський діяч на Волині і поза її межами.

Засмученій Родині висилаємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Інституту Дослідів Волині
Вінніпеґ

Помер сотник БОГДАН ПАНЧУК

20-го червня 1987 р. упокоївся в Монтреалі громадський і політичний діяч, сотник канадської армії Богдан Панчук.

Син українських переселенців-піонерів, які прибули до Канади із Західньої України, після здобуття освіти вчителював, був директором школи, а в 1941 р. після вишколу в летунстві був висланий до Англії. Брав участь у висадці в Нормандії та в боротьбі проти німців у Франції, Бельгії, Голляндії і Німеччині.

В 1945 році організував Центральне Українське допомогове Бюро в окупованій Німеччині і від імени КУК був назначений директором Української допомогової місії, а одночасно співпрацював з УНРА та ІРО, допомагаючи українським утікачам в таборах у Західній Німеччині.

Повернувшись до Канади, Б. Панчук очолив українську СіБіСі („Голос Канади") в Монтреалі. Продовжував студії в університеті, вчителював, у 1982 році був обраний ректором Інституту П. Могили в Саскатуні. Кількаразово був членом Консисторії Української Православної Церкви в Канаді, головою Союзу українських канадських ветеранів.

Покійний залишив після себе дружину Анну, дочок, зятів і внуків. Поховано бл. п. Богдана Панчука в „дивізійній секції" Українського православного цвинтаря св. Володимира в Овквіл.

Не шліть кольорових знимок

Разом з дописом надсилають відділи до поміщення темні кольорові знимки, тому, що журнал тепер друкується на "офсет", кольорові знимки виходять зовсім чорні, так, що тяжко пізнати облич. Редакція відмовляється поміщувати темні кольорові світлини. Якщо знимка ясна в ясних кольорах, багато білого, хоч і в кольорах, то виходить добре.

Редакція

ПОВІСТЬ ВРЕМЕННИХ ЛІТ

Відколи в Київській Русі виникла писемність, почалося записування важливих історичних фактів. Записували або дуже стисло, або у формі оповідань, які одержали назву „сказаній". Такі записи були пізніше об'єднувані і розміщувані в хронологічному порядку. Дістали вони назву літописа. Назва походить звідси, що розповідь про події кожного року розпочиналася словами „в літо", що значить „у році", напр.,

„В літо 6421. Поча княжити Игорь по Олзі. В се же время поча царьствовати Костянтинь, синь Леонтовь. И деревляне затворищася от Игоря по Олгові смерти".

Треба тут звернути увагу, що роки в цей найдавніший час нашої історії рахувалися „від сотворення світа", що згідно з біблійною традицією сталося 5508 літ до народження Христа. Тому 6421 рік відповідає за нашим численням 913 рокові.

Крім цього, у вищенаведеному фрагменті виступили форми староруські, які вже в сучасних східнослов'янських мовах не вживаються, а саме: форми минулого часу, т. зв. аориста поча у значенні „почав", затворишася у значенні „поховалися"; іменна форма прикметника по Олгові смерти у значенні „після Олегової смерті". В літописах виступали церковнослов'янські, південнослов'янські за походженням, форми. У наведеному тексті до таких належить слово время замість староруського веремя.

Те, що літописання виникло на Русі, від самого початку її державності, свідчить про високий культурний рівень староруського суспільства. Високу оцінку староруському літописанню дав, між іншим, німецький вчений XIX ст. Шлєцер. Літописця Нестора вважав він за одинокого в той час літописця, який за його словами був „правдивий, повний і справедливий", у жодній державі того часу не було так широко розвинутого літописання, ніде не стояло воно на такому високому рівні, як у Київській Русі. „Ні інші слов'янські країни, ні країни Західної Європи не створили нічого рівного стародавньому літопису східного слов'янства („Історія української літератури", т. І, Київ 1955, ст. 30).

Перший такий літопис, у формі зведення (зводу) у хронологічному порядку коротеньких записів і докладніших розповідей про історичні події, був складений наприкінці XI століття в Києві. Поповнювався він і продовжувався аж до виникнення на початку XII століття такого зведення, яке починалося словами: „Се повісти времянних літ, откуди єсть пошла Руская земля, кто в Києві нача первіє княжити и откуди Руская земля стала єсть". Від цих початкових слів почали називати згаданий літопис „Повістю временних літ".

Літопис цей дійшов до нас у пізніших списках. Найстарший список з 1377 року має назву Лаврентіївського, а його редакція виникла вперше близько 1113 року для виправдання політики київського князя Святополка Ізяславича. Упорядником літопису був чернець Києво-Печарського монастиря Нестор (так назагал уважають), тому зустрічаємося також з назвою „Літопис Нестора".

Нестор був на той час високоосвіченою людиною: знав іноземні мови, відомі йому були також джерела до історії Візантії. За традицією вважається він також автором таких агіографічних творів (житій), як „Житіє Феодосія Печерського" та „Оповідь про князів Бориса і Гліба". Виявився він значним майстром літературного портрета. Його твори пройняті були глибоко патріотичними ідеями, пафосом та емоційністю. Нестор закликав князів боротися за єдність руських земель, був прихильником централізованої держави та сильної влади. „Мужі смисленніі" так звертаються в літописі до князів Володимира Мономаха та Святослава, які під час половецьких нападів сварилися між собою:

„Почто ви распря імаша межи собою? А погании землю Руськую; последи ся уладита; а нині пойдита противу поганим любо с миром любо ратью".

Князі з південної частини Київської держави

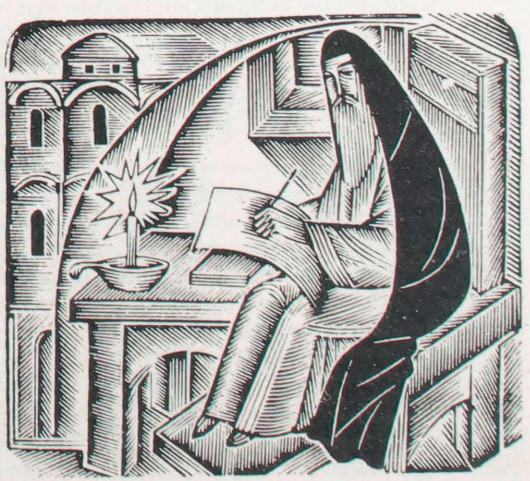

закликають один другого на Любецькому з'їзді 1097 року.

„Почто губим Руськую землю, сами на ся котору діюще? А половці землю нашю несуть розно, і ради суть, оже межю нами рати. До ноні отселі імемся в ъ єдино сердце і блюдемь Рускиї земли; кождо да держить отчину свою".

Заклики "постояти за рідну землю" подавані були часто в „Повісті временних літ" прекрасною стилістичною формою, для якої характерна була словесна виразність та художня чіткість мови.

Захист рідної землі нерозривно пов'язується в літописі з усвідомленням рицарської честі і жаданням військової слави, з повагою до славних традицій батьків та дідів. Володимир Мономах говорить на з'їзді князів:

„Поістині отці наші і діди наші зблюли землю Руськую, а ми хочем погубити".

У літописі багато місця присвячено провіщанню братолюбства серед князів і об'єднання їх в боротьбі проти зовнішніх ворогів.

Візантійські хроніки розпочинали свою розповідь „від сотворення світа". „Повість временних літ" натомість розпочинається від розповіді про поділ землі між синами Ноя і помішання мов під час будування вавілонської вежі. Говориться в ній, що від Ноєвого сина Яфета походять слов'яни, а їх частиною є плем'я полян, яке заснувало Київську державу. Тут наводиться відома легенда про те, як апостол Андрій був на місці, де пізніше постало місто Київ, і сказав своїм учням:

„Видите ли гори сия? — яко на сих горах восияєть благодать Божья; імать град великих бити і церкви многи Бог воздвигнути імать".

Поблагословив гори і поставив хрест. Пізніше в Римі розказував про слов'янську землю.

Дальше поміщена в літописі легенда про заснування Києва: про трьох братів Кия, Щека і Хорива та їх сестру Либідь.

У „Повісті", однак, передовсім багато історичного фактичного матеріалу, який є неоціненим джерелом для історії Русі, а також суміжних країн.

„Повість временних літ" має також велике значення для історії стародавньої Польщі. Опиралися на ній частково автори польських хронік. З особливою увагою літопис Нестора вивчав Ян Длугош.

Стала вона основою пізніших літописних зводів таких, як Київський літопис написаний у Київському Видубецькому монастирі близько 1200 року. Галицько-Волинський літопис з XIII ст. та інші.

Ця одна із найстаріших пам'ятка староруського письменства має велике значення не тільки, як інформація про найдавнішу нашу історію, але теж — як давньої літературної мови. Досліджують „Повість временних літ", отже, історики, літературознавці та мовознавці. У Народній Польщі літопис Нестора в перекладі Ф. Сєліцького видано в 1968 році.

М. Лесів

Почесне звання науковця дослідника

Канадський уряд надав Євгенові Юзвишину почесне звання науковця-дослідника. Він працює дослідним дорадником в Манітобському департаменті, де його найменували „Науковцем року 1986".

Інтернаціональна асоціяція англійських науковців на Науковій конференції у Вашінгтоні, Д.С. (де було присутніх 12 тисяч професорів) визнала Є. Юзвишина визначним науковцем, а Торонтонський представник вручив йому грамоту відзначення від Канади.

Євген Юзвишин є першим канадцем, а другим на американському континенті, що за 15 років існування наукової асоціяції одержав таке відзначення. Працював він як науковець і вчитель 11 років, а 14 років він є членом провінційного відділу Науки і Дослідів. За свій вклад у науку дістав відзначення й признання від Вінніпезького університету. Був президентом інтернаціональної асоціяції науковців-дослідників. У молодому віці був головою СУМК, членом православного катедрального хору, редактором журналу СУМК та вівтарним прислужником коло Митрополита Іларіона.

Окружний З'їзд в Келовні 26-27 вересня 1987 р.

Провінційна Екзекутива СУК на Британийську Колюмбію запрошує членство Відділів СУК, ТУС і СУМК з Вернон, Кемлупс, Принц Джордж і Келовни до участи в Окружному З'їзді.

Докладну програму цього З'їзду вишлемо до Відділів пізніше.

голова **Олена Дзюбенко**

кор. секретарка **Галя Токарик**

ПОДЯКА

Складаю сердечну подяку усім моїм приятелям і родині, що відвідували мене у шпиталі. Також дякую нашим священикам, що про мене не забували а приходили зі словом розради.

Засилаю пожертву на журнал „Промінь" — $25.00 як дар вдячности в їх імені, що мені відвідували та ділились зо мною своїми думками. Зокрема щиро дякую пані Марії Лазарук, пані Анелі Репка і п. Рибці (нечитке). Вони мене найбільше відвідували.

Софія Гриник, Едмонтон.

ДАНИЛО ШУМУК в ЕДМОНТОНІ

В суботу, 8-го серпня, 1987, в готелі „Фор Сізонс" відбулася пресова конференція з довголітним в'язнем таборів і тюрем, Данилом Шумуком.

Цю конференцію організував Комітет Українців Канади, Провінційна Рада, і були запрошені представники Міжнародної Амнестії. Між ними були присутні Ерик Одліфсон, голова Едмонтонської групи, Марґарета Тушіма, координатор біженців, та Ольга Райчиба, координатор негайної акції Амнестії.

Також були представники радіо, преси і телебачення та багато представників від усіх організацій нашої української громади в Едмонтоні.

Також були представники радіо, преси і телебачення та багато представників від усіх організацій нашої української громади в Едмонтоні.

Марко Левицький, екзекутивний директор КУК, ПР, розказав про порядок проведення конференції, а голова Провінційної Ради КУК, Ліда Шулєкевич привітала Данила Шумука і всіх присутніх. Д-р Андрій Горняткевич був перекладачем на цій пресовій конференції.

Питань було багато і дуже вичерпно. Данило Шумук відповідав на всі питання обширно. Як він пояснив, сорок років в тюрмах, не можна передати кількома словами. „Я ніколи не думав про славу, але якби я починав все спочатку, то так само і починав би його, знаючи, що за це сидітиму і каратимусь. Я завжди був на переднім пляні боротьби за свободу, починаючи з дитинства, коли в домі мого батька, вголос читались твори видатних українських авторів, що стали вказівкою мені на все моє життя."

Шумук також пояснював про життя в тюрмах, про жахливі умови в яких знаходяться політичні в'язні і про той патріотичний дух, який не залишає людей, а навпаки, помагає переборювати труднощі в ім'я України і Волі.

Шумук дуже вдячний що знаходиться в країні в якій може говорити все що має на душі і не боятися за свої слова. „Я наче знаходжусь в іншому світі. Все для мене нове і цікаве. Я хочу подякувати Міжнародній Амнестії, Канадському Урядові і міністрові Джо Клакрові, та всій українській громаді за моє звільнення."

Він також згадав великих заслуг племінника Івана Шумука, мешканець Вернон, Б.К., який вложив багато грошей і труду щоб спровадити свого дядька до Канади. В додатку Данилового сильного характеру і непохитність, які були прикладом інших політв'язнів, ще тримало його при житті свідомість, що в канадській амбасаді в Москві, чекає на нього віза до Канади, яку уряд постійно поновляв.

Після пресконференції, були вручені йому подарунки і відбулося мале прийняття.

Прибуття Шумука до Канади спричинило велику втіху членам Союзу Українок Канади. Вже від 1981-го року, Головна Управа турбувалася його долею. Телеграми були вислані в імени Союзу Українок Канади та листи в його обороні через Негайну Акцію, Міжнародної Амнестії.

Звільнення Шумука заохочує нас продовжувати нашу боротьбу в справі інших в'язнів, які караються в тюрмах Совєтському Союзі. Віра в справедливість нашої справи приносить надію та успіхи. Не падаймо духом. За словами Надії Світличної, бувша гість Совєтського Ґулаґу, „Поміч українським правозахисникам не сміє припинитись."

Ольга Райчиба
Референтка Міжнародних Справ

Зліва направо:
М. Тушіма, О. Райчиба, Данило Шумук, Преосв. Д. Ґрещук, єпископ УКЦеркви, Л. Шулякевич, Ерик Одліфсон.

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Онтарійської Філії Музею Союзу Українок Канади, яка міститься в Інституті Св. Володимира, 620 Спадайна Аве.

Вже третій рік Міністерство Культури і Громадянства Онтаріо, нагороджує відзнакою і грамотою громадян, які вклали добровільну працю в розвиток культури і освіти Онтерійо.

Кандидати номіновані Суспільно Культурними Організаціями, які неменьше як п'ять років віддавали свою добровольну культурно освітню працю в розвиток Канади.

Така урочистість відбулась 26-го квітня 1987 р. в „Рой-Томсон-Гал" при великій кількости громадян в присутності міністра Культури і Громадянства дост. Лілі Мунро, яка в своєму слові склала подяку і признання за добровільну працю, яка є дуже важлива в розвитку культури в Канаді.

Від Онтарійської Філії Музею Союзу Українок Канади заслужили за свою добровільну працю, слідуючі особи: Оля Карманін, Надя Ключко, Дарія Дяковська, Мирослава Запаранюк, Євгенія Кухта, і Єлисавета Орищак.

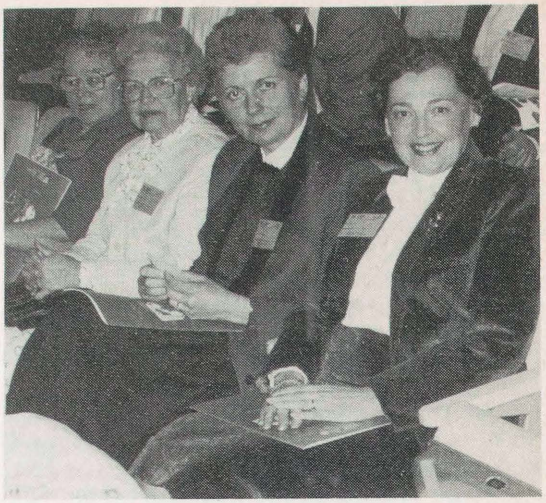

На знимці: зправа на ліво — Надя Ключко, Дарія Дяковська, Мирослава Запаранюк, Євгенія Кухта, Відсутні на Знимці — Оля Карманін і Єлисавета Орищак.

Управа Музею щиро вітає відзначених і дякує їм за добровільну і довголітню працю в Музеї.

Також управа Філії Музею в Торонті, повідомляє, що нова виставка в Музеї „На Берегах Дніпра" є відкрита від квітня 1987 р. до лютого 1988 р. Просимо цю виставку відвідати, яка є цікава з української давнини, в якій є виставлені архівні матер'яли і археологічне мистецтво Ярослави Стеців.

С. Степанюк — реф. доп.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Провінційний семінар Союзу Українок Канади і провінційний з'їзд Товариства Українців Самостійників на Манітобу відбудеться спільно у Вінніпезі, у днях 23, 24 і 25 жовтня, 1987 р.,

Запрошується на семінар Катрусю Шолтер, навообрану голову Союзу Українок.

Екзекутива Союзу Українок з нагоди 60-ліття приготовляє п'єсу, "За нами сестри", авторки Анни Звоздецької, на суботу вечером 24-го жовтня.

Тож Манітобська Екзекутива Союзу Українок закликає відділи і членство взяту чисельну і активну участь у важливих організаційних питанях семінара.

За провінційну екзекутиву Союзу Українок на Манітобу.

П. Ігнаш — голова
Добр. Г. Слюзар — кореспонд. секр.

А як у Вас з передплатою?

Якщо Ви отримали упімнення й відклали "на потому", то значить, що Ви отримуєте журнал "на кредит".

Подивіться також на Вашу наліпку з адресою — там є дата, доки Вам журнал заплачений. А як він не заплачений, то що ми маємо робити?

Ви журналові допоможете, як будете вплачувати наперед. Ті що задовжились повинні присилати відразу за два роки. Так роблять ті, що знають вартість журналу.

Допоможіть нам виконувати нашу працю без журби і додаткових коштів. Це Ваш журнал і Ваші гроші.

Редакція і Адміністрація

ВРАЖЕННЯ ВІД ПРОЧИТАННЯ НАРИСУ ІСТОРІЇ С. У. К.— "ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ (1926-1976)"

Ця монументальна двомовна книга, що має 1034 сторінки друку великого формату, є величезним вкладом праці в історії жіночого руху в Канаді. Це підсумки сотень відділів жіночих організацій по всіх провінціях Канади, які охоплюють багато тисяч нашого працьовитого, невтомного жіноцтва. Читаючи, бачиш, скільки протягом півстоліття вкладено праці, уміння, здоров'я, мистецтва, коштів у творення організацій, у збереження нашої спільноти на тому терені, у порятунок нашої рідної мови і творення нових культурно-національних вартостей, освіти українського дорослу й молоді, допомогти новоприбулим емігрантам після 2-гої світової війни та безліч іншого.

Це видання хронологічного розкриває весь пройдений шлях жіночих організацій всіх провінцій в Канаді, згадуючи навіть перші початки, що сягають 1905 року в Канаді, а також про польську пацифікацію Західньої України та працю тамтешніх жіночих організацій.

У цій неоціненній книзі відбиті всі важливі події жіночого руху в Канаді — конференції, з'їзди, важливіші ухвали, великі успіхи цього руху, організація першого друкованого жіночого журналу, що став великою підоймою у висвітленні їхньої праці. У книзі віддзеркалені головніші виставки, вистави, допомога в харитативних організаціях, участь у загальноетнічних конференціях, боротьба за творення рідного шкільництва, збереження й розвиток рідної мови, мистецтва, літератури, видання праць про здобутки жіночого руху та його окремих діячів.

У всьому цьому русі, як бачимо брали участь також наші жінки-письменниці, творці образотворчого мистецтва, видатні діячки жіночого руху тощо.

Починаючи від вступної статті упорядника й редактора цього видання **Наталі Когуської** і до останньої сторінки видно досвідчене й дбайливе око в організації матеріялу, його добору, опрацювання текстів, добру мову, не засмічену ортографічними та лексичними помилками, що часто бачимо в подібних виданнях інших організацій.

Численні ілюстрації вигідно прикрашують і унаочнюють це видання, знайомлячи читача і з історією жіночого руху, і з її творцями в минулому і сучасному.

Книжка лишає добре враження і може бути добрим взірцем, як треба видавати нариси історії діяльности інших організацій.

Ця книга вийшла, правда, з десятирічним запізненням, з датою 1986 року, хоч нарис кінчається 1977 роком, та це не зменшує її вартости. Це велика історична й культурна пам'ятка для всієї нашої спільноти поза Україною сущою. На жаль, на таке видання не спромоглися й досі жіночі організації України.

З найкращими побажаннями, подякою

Д. Нитченко-Чуб

ТВОРИ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО

Хвильовий Микола, ТВОРИ. В п'ятьох томах. Головний редактор — Григорій Костюк. Технічний редактор — Осип Зінкевич. Правописна редакція — Олександер Воронин, Олекса Веретененко.

ОУП „Слово" і В-во „Смолоскип".

Том І. Друге видання. **Зміст:** Г. Костюк — „Микола Хвильовий, життя, доба, творчість": Вступна новела; Життя; Вілли;Редактор Карк; Кіт у чоботях; Юрко; На глухім шляху; Солонський Яр; Силюети; Шляхетне гніздо; Синій листопад; Чумаківська комуна; На озера; Бараки, що за містом; Свиня; Кімната ч. 2; Леґенда; Заулок; Елегія й ластівка; Пудель; „Лілюлі"; Арабески.

1984, 438 стор. ..... $15.00 (кан. $20.00)

Том ІІ. Друге видання. **Зміст:** М. Шкандрій — „Про стиль ранньої прози М. Хвильового"; Я (романтика); Повість про санаторійну зону; Сентиментальна історія; Наречений; Бандити; Зав'язка; Вельдшнепи; Мати; Із Вариної біографії.

1984, 409 стор. ..... $15.00 (кан. $20.00)

Том ІІІ. Зміст: Г. Костюк — „В ситуації трагічного безвихіддя; І. Твори написані в 1927-1930 роках; Іван Іванович; Ревізор; Злочин; Мисливські оповідання добродія Степчука; З лябораторії; Оповідання про Степана Трохимовича; ІІ. Поетична спадщина: С. Гординський — „Поезія М. Хвильового; „Молодість"; „Досвітні симфонії"; Окремі вірші; ІІІ. Різне з останніх років життя: Щасливий секретар; Останній день; Майбутні шахтарі; Бригадир шостої; Про любов; Оповідання схвильованої Ганки; По барвінківському районі.

1982, 508 стор. ..... $20.00 (кан. $25.00)

Том ІV. Зміст: Ю. Шевельов — „Про памфлети М. Хвильового"; Перший цикл памфлетів: „Камо грядеши"; Другий цикл памфлетів: „Думки проти течії"; Третій цикл памфлетів: „Апологети писаризму; Четвертий цикл памфлетів: Окремі проблеми

☞

ЧОРНОБИЛЬСЬКА ТРАГЕДІЯ

Доктор Гейл, американський лікар, який зробив кілька операцій по пересадженню кісткового мозку після вибуху в Чорнобилі, сказав на американській телевізії, що Чорнобиль і Прип'ять правдоподібно залишатимуться „мертвими містами" до кінця цього століття. Ліси довкола міст вимерли. Потрібно буде не менше 300 років, щоб радіоактивність з їхньої кори зникала зовсім.

* * *

...Як ми живемо? На це питання відповісти важко, бо ми самі про себе нічого не знаємо, а саме: скільки ще лишилося нам прожити, що з нами діється й як далі жити. Інформації з приводу того, що трапилось, жодної. Почуваємось слабо, але ми й раніше слабували...

Основна проблема — харчування. Я не купую ніякої зелені, хоча в магазинах всього повно. Молока не п'ємо від початку травня. Зрідка купую сир, їмо вермішель, стару картоплю, яка вже кінчається. А що далі? У мене все болять ясна, тече кров з них, хитаються зуби. Молока в порошку нема, про згущене і не мріємо. Як жити — не знаю. З Києва 2-16 червня було вивезено дітей 1-7 кл. (7-14 років на 45 днів), тепер вони мали повертатись, але є розпорядження лишити їх там, де є тепер (в межах України) ще на 45 днів.

Найстрашніше відсутність інформацій, і взагалі на цю тему вже ніхто не говорить. Вчора я зайшла в овочевий магазин, дивлюсь — малина, та така гарна, а продавщиця знайома, я питаю: „звідки ягоди?" Вона мені моргає: „З Одеси", а коли люди видійшли, говорить: „Не беріть ні в якому разі, бо малина з-під Києва". А люди беруть...

Село Новошепеличі знаходиться в 4 км. від Прип'яті. Вивезли людей 6-7 травня, тобто через 10 днів. Це те, що я знаю напевне. З цього села людей вивезли в Бородянський район, повертати назад не будуть, село буде знищене, колишнім жителям дозволено взяти одяг і ще деякі необхідні речі, а зараз вирішується питання — де будувати нові Новошепеличі.

Всі засоби інформації закликають нас не піддаватись паніці, вести звичайний спосіб життя, навіть купатись, запалюватись і т. інше. Вживати в їжі всі продукти, які є в магазинах, хоч відомо, що вони сильно радіоактивні. А куди нам дітись? Говорять, ніби з Києва вже виїхало 150 тисяч чоловік...

Подано за „Українськими вістями", ч. 17 (1987)

літературної дискусії — „Золоте черево", як вихід із репертуарного тупика". „Вас. Еллан"; П'ятий цикл памфлетів: Доба ВАПЛІТЕ — [„Соціологічний еквівалент" трьох критичних оглядів], „Наше сьогодні", „Одвертий лист до В. Коряка", „Україна чи Малоросія?" (уривки), „Вальдшнепи" (уривки з 2-ої частини); Шостий цикл памфлетів: Доба „Літературного ярмарку"; Сьомий цикл памфлетів: Доба ПРОЛІТФРОНТу; **Різне:** Листи М. Хвильового, окремі статті, промови, матеріяли до історії ВАПЛІТЕ і ПРОЛІТФРОНТу.

1983, 662 стор. ..... $25.00 (кан. $30.00)

Том V. Зміст: І. Матеріяли до біографії М. Хвильового — Г. Костюк — „До нового трактування біографії М. Хвильового"; ІІ. Смерть і похорон М. Хвильового за матеріялами тогочасної преси; ІІІ. Смерть і похорон М. Хвильового в пам'яті сучасників; IV. Організаційні й творчі проблеми доби Хвильового в світі декларативних і полемічних документів часу; V. М. Хвильовий у світі літ. критики й публіцистики різних ідеологічних позицій; VI. Деякі ухвали ЦК КП(б)У та думки вождів комуністичної партії про М. Хвильового; VII. Матеріяли до побуту, особистих стосунків і міжгрупових конфліктів; VIII. Матеріяли до історії ВАПЛІТЕ; IX. Бібіографія; покажчик імен.

1985, 834 стор. ..... $25.00 (кан. $37.50)

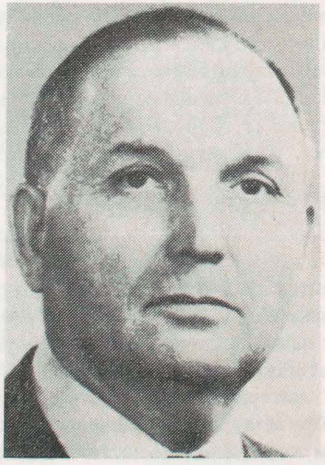

Кладу нев'янучий вінок на могилу мого дорогого мужа Петра Маєвського у п'яту річницю Його упокоєння. Відійшов від нас у вічність 13 липня 1981 р.

Дорогий мій муже, ти тілом відійшов від нас, але душа твоя живе в наших серцях доки ми житимо.

Нехай Господь Бог оселить душу покійного в царстві небеснім.

Вічна Йому пам'ять!

У Його світлу пам'ять складаю 25 долярів на журнал "Промінь".

Вдова по Покійному
Зіна Маєвська з синами.

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД В СІРКО, МАН.

Дня 21-го червня, ц.р. відбувся окружний З'їзд Союзу Українок в Сірко, заходом Провінційної Екзекутиви на Ман. Сірко знаходиться в східно-полудневій частині провінції і межує з американською границею.

З'їзд почався Св. Літургією, відправляв настоятель округа о. С. Кицюк при асисті о. В. Слюзара в церкві Св. Ілії. Після відправи всі перейшли через дорогу до Народного Дому.

Програма почалась входом відділів з прапорами і відспіваням гимну Союзу Українок. Провінційна голова, Павліна Ігнаш, відкриваючи з'їзд попросила отця настоятеля до молитви, після котрої вшановано, покійних членок. Дальшою програмою керувала окружна представниця на Вайта округ, Марія Чубей.

Слідував спільний обід приготовлений льокальним відділом Св. Ольги. Після представлення головного стола, вшановано батьків тостом і відспіванням "На многі літа",то був День Батька.

На секретарок покликано Н. Пацьорку і Є. Білич. Привіти склали: провінційній голові: П. Ігнаш — СУК і Г. Кукса від ТУС; Володимир Марко, голова вінніпезького відділу ТУС. Андрій Павлик, управитель Видавничої Спілки "Тризуб", Олекса Роґожа — голова церковної громади Св. Ілії і Адрі Давид, голова відділа Св. Ольги Союзу Українок.

Від філії Музею в Вінніпезі, промовляла його кураторка, Ангелина Павлик. Вона представила стан філії, закликаючи до постійного зберігання музейних експонатів і вписування в музейне членство.

Привіти від відділів складали делєґатки:

1. ім. Лесі Українки з Вінніпеґу — А. Міщук,
2. ім. Княгині Ольги з Вінніпеґу — Д. Рибух,
3. ім. Лесі Українки з Транскони — М. Назаревич,
4. ім. Ольги Кобилянської з Роза — О. Гопкинс,
5. ім. Св. Ольги, з Сірко, — Дж. Кутцак,
6. ім. Ольги Кобилянської з Сондавн — М. Т. Ілюк,
7. ім. Княгині Ольги з Товстой — Д. Лазарук,
8. ім. Ольги Кобилянської з Вайта — Н. Пацьорка і
9. ім. Лесі Українки з Форт Франсис, Онт. — М. Сохолотюк.

Представлено членок Провінційної Екзекутиви на Манітобу, що прибули великим числом, щоб взяти участь у З'їзді.

Настоятель Всеч. о. С. Кицюк, у своїм привітальнім слові підкреслив вагу плеканя рідної мови і української душі серед нашої спільноти; щоб забезпечити нашу майбутність. Він теж закликав до чисельної участи в святкуванню 1000-Ліття Хрещення України в Саскатуні.

Головну доповідь виголосила пані Ярослава Русин

Голови і делєґатки підчас окружного З'їзду в Сірко, 21-го червна, 1982 р.

Перший ряд зліва на право Клавдія Ілюк, Домка Левеник, Адрі Давд, Марія Чубей, Павліна Ігнаш, Соня Бейзек.

Другий ряд зліва на право: Дієна Лазарук, Домка Рибух, Галина Шипит, Катерина Рогожа, Марія Сохолотюк, Олеся Гопкинс, незнана, Василина Ґушуляк і Анастасія Мінчук.

"Українська жінка в житті своєї "спільноти". Доповідачку представила Соня Бзейзик.

Програму переплітали розвагові точки: сольоспів, "Засвіт встали козаченьки — Шері Чоботар, гуртовий спів дівчат, "Стоїть явір над водою", деклямація, "Київ", Теодор Русин і чотири гуртові пісні відспівали учні IV кляси під проводом свого учителя з Вайта школи, Тимофія Гавриша.

Відбулась моделювання строїв. Були стародавні строї привизені з України, які і ті де наші вишивки були приспособлені до теперішної ноші. Добр. М. Керніцька переводила моделювання пояснюючи строї. Ця точка виявила велике зацікавлення. В залі підчас з'їзду були дві виставки — книжки Союзу Українок і музейні речі.

Додаткова атракція була огляданна першої церкви в околиці побудовано в роках 1907-1909. Цікаво було побачити всі ті церковні прилади різблені руками і навіть приспу довкола церкви і упорядкований цвинтар. Громадяни в Сірко шанують свою стародавну церковицю, тримають її в порядку і раз в рік відправляють в ній". Нову церкву побудовано в роках 1949-50 на тій самій площі.

Кінцеве слово з'їздові програми виголосила Клавдія Ілюк, склавши подяку всім тим які причинились до успіху дня.

Програма закінчилась гуртовим співом.

Є. Білич

На заклик добр. А. Міненко, що до потреб організаційних і стипендійних фондів відгукнулись слідуючі: **На організаційний фонд:**
По: $50.00 — Відділ Св. Ольги в Сірко.
По: $25.00 — Відділ Лесі Українки в Форт Франсис, Онт., Відділ О. Кобилянської з Сондавн, Відділ О. Кобилянської в Роза, Відділ Св. Ольги в Толстой, Марія Чубей Марія Арсеній.
По: $20.00 — Відділ Княгині Ольги, Вінніпеґ, Ярослава Русин, Галя Ласько.
По: $15.00 — Відділ О. Кобилянської, Вайта, Павліна Ігнаш. По: $10.00 — Клавдія Ілюк, Анг. Павлик, Єлена Чоботар, Юстина Фостій, М. Т. Ілюк, Марія Назаревич, Василина Ґурська, Соня Бейзик.
По: $5.00 — Емілія Чайковська, Домка Чоботар, Добр. Галина Слюзар, Марія В. Ілюк, Василка Давидюк, Марія Давидюк, Діяна Лазарук, Єрина Страхан, Галя Ґеддовс, Василка Ґушуляк, добр. Анастасія Міненко, добр. Марія Керніцька, Марія Юрків, Єлисавета Білич, Анастасія Міщук, Катерина Роґожа, Марія Зелена.
На стипендійний фонд:
По: $10.00 — Відділ О. Кобилянської, Вайта.
По: $5.00 — Добр. Анастасія Міненко.

З окружного З'їзду в Сірко, Ман. Вихід з церкви Св. Іллі. Наперед перша зліва голова Пров. Екзекутива Павліна Ігнаш.

СОЮЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДИ

Провінційна Управа
Альберта-Британська Колюмбія

11024-82 Avenue, Edmonton,
Alberta T6G 0T2

7-го травня, 1987 року

Дорога Українська Громадо!

СУМКівський Провінційний З'їзд, який відбувся в 1984 році, одобрив *проєкт видання історії СУМК* у провінціях Альберти й Британської Колюмбії за минулих 55 років.

Видання історії СУМК, як вже вам відомо, викликало багато зацікавлення. До цього часу наш комітет знайшов багато матеріялів, інші матеріяли ще до нас напливають. Це є дуже добрий доказ що наші відділи Союзу Українок на провінціях, цебто провідні люди, розуміють ціль та вартість цього проєкту.

Ці матеріяли ми збираємо, пишемо, передруковуємо, — і звертаємося до вас ще раз: *Поможіть* нам устаткувати й *доповнити інформації,* якої ми ще не маємо. Ми не хочемо вилишити імена таких людей, які заслуговують бути згадані в цій історії.

Свого часу ми звернулися до Централі СУС, до Братства Св. Івана, до Товариства Мужчин Св. Андрея та до інших за їх поміччю. Вони нам дали обмірковані фонди на початок нашої праці. Тепер ми розшукуємо скільки буде коштувати, щоб видати *2,000 примірників.* Інформації, які ми одержали, вказують що кошт друкування буде *приблизно $40,000.* Наш намір є подати всі ці матеріяли до друку в скорому часі. Ми сподіємося мати книжки готові до розповсюдження в 1988 році.

Отож, звертаємось до Вас, ПОМОЖІТЬ НАМ ЩЕДРОЮ ФІНАНСОВОЮ ДОПОМОГОЮ НА СУМК ІСТОРІЮ. СУМК за це Вам буде дуже вдячний.

Пожертви можна пересилати на адресу:

Alberta-B.C. History Book Project
11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta
T6G 0T2

З християнським привітом,

Надя Крищук,
Гол. Ком. Історії СУМК

Діяна Кругляк,
Гол. Пров. Управи СУМК

"СИМПОЗІЮМ" ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 60-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ У ВАНКУВЕРІ

Провінційна Екзекутива Союзу Українок Канади в Британській Колюмбії спільно з відділами з Ванкувера, Нью Вестмінстер, Сурий, Чиливек і Еґесі в неділю 31-го травня зарядила "Симпозіюм", щоб в цей спосіб відзначити 60-літній Ювілей Союзу Українок Канади.

Підчас Святої Літургії в Катедрі о. настоятель митр. прот. Юрій Туржанський помолився за всіх членок Союзу, які відійшли у вічність, а голова Пров. Екзекутиви і голови відділів стояли з прапорами Союзу.

В катедральній авдиторії де відбувався "Симпозіюм" була виставлена виставка заходом Філії Музею — голови пані Марії Вакалюк і пані Анни Мануши, а від Пров. Екзекутиви пані Вікторія Пушка і Настя Воробець виложили виставку діяльности Союзу на протязі 60 років.

Симпозіюм відкрила голова Пров. Екзекутиви — пані Олена Дзюбенко а жіноцтво під проводом пані Марії Вакалюк відспівало "О Канадо" і Гимн Союзу.

Після молитви, яку перевів митр. прот. Ю. Туржанський була подана перекуска, якою зайнялася голова місцевого відділу, пані Емілія Чуйко з допомогою Відділів, які брали участь в Симпозіюм.

Приємно було, що духовенство ванкуверської місійної округи разом з добродійками були присутні, а також представники від ТУС, церковних громад, і від інших українських жіночих організацій.

Доповіді на Симпозіюм були на теми, які інформували про нашу організацію від початків її заснування. Доповідачки були з молодшого покоління і тому кожному було цікаво їх послухати. Модераторкою цієї панелі була пані Галя Токарик.

Перша доповідачка пані Настя Воробець у своїй доповіді на тему "Як зорганізувався Союз Українок Канади" представила наших перших поселенців в Канаді, умовини в яких вони жили і працювали, а головно наша жінка на яку припадала вся відповідальність за виховання дітей і за ціле господарство, тоді коли її чоловік мусів йти заробляти на життя. Бажанням тої піонерки було затримати все своє рідне-українське, її бажання вийти поза межі своєї хати, її бажання мати свою організацію і поставити українську жінку на рівні з іншими жінками.

Друга доповідачка, пані Вікторія Пушка говорила на тему "Діяльність Союзу за 60-років". Вона дала перебіг праці Союзу від самих початків, коли мала горстка молодих але ідейних жінок зорганізувала Союз, як він зріс до великої організації, яка має

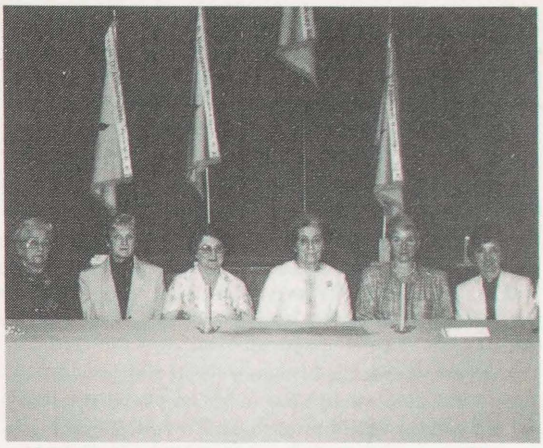

"Симпозіюм" Пров. Екзекутиви 31-го травня 1987 р.
Зліва направо —Галя Токарик — модераторка, Настя Воробець — доповідачка, Вікторія Пушка — доповідачка, Олена Дзюбенко — голова Пров. Екз., Одарка Соджонкий — доповідачка, Ліда Гузик — доповідачка.

свій "Промінь", свій Музей а також видавництво ім. Наталії Кобринської, Що наш Союз не тільки зріс, членством але також відіграє важну ролю серед українського зорганізованого життя а також бере участь в канадських організаціях.

Третя доповідачка, пані Одарка Соджонкий у своїй доповіді "Будучність організації СУК" заторкнула багао питань, які нас всіх турбують. Хоч на те не дала конкретних відповідей, але ми повинні над ними застановитися, коли ми дійсно хочемо, щоб наша організація притягнула молодших жінок.

Четверту доповідь виголосила пані Ліда Гузик на тему "Роля української жінки в канадській громаді". Вона звернула увагу на останні події як Дешен Комісія і Комітет в обороні громадянських прав — щоб жіноцтво повинно бути добре поінформоване про всі події, які відносяться до української громади і повинно реагувати на них — то у формі писемних протестів до уряду або інших осіб коли заходить потреба в обороні нашого доброго імени чи у формі вислову подяки ім.

Після цих коротких але добре опрацьованих доповідей були питання і зауваги.

Пані Марія Вакалюк подякувала доповідачкам, організаторкам цієї імпрези і всім присутнім за участь в цьому Симпозіюм. Молитвою, яку перевіві митр. прот. Петро Сацевич і гимном "Ще не вмерла Україна" закінчено програму.

Вшанування пані Гафії Янішевської з нагоди 95-літніх уродин

Едмонтон, Альберта

У вівторок, 2-го червня 1987 року, о год. 2-ій по обіді в авдиторії Дому для старших "Дніпро", відбулось чайне прийняття в честь Гафії Янішевської з нагоди її 95-літніх уродин. Цею милою зустріччю зайнялися сестри Ювілятки: Гануся Ґреґорі, Параня Саламандик, невістка Іванна Дженис і пані Рахиля Скакун.

Це небуденне вшанування Гафії Янішевської почато спільною молитвою, а господинею програми була перша голова зорганізованого Товариства Старших "Дніпро", Анна Данилович.

Господиня, привітавши Ювілятку найкращими побажаннями, також привітала родину і присутніх мешканців Дому "Дніпро".

Привіт від о. прот. Василя і добр. Ольги Бойчук, прочитала добр. Бойчук. Вона також відчитала змістовного й цікавого листа, писаного до них 92-річною Гафією Янішевською, якого присутні з цікавістю вислухали.

Пані Розалія Ґовда вкоротці переповіла про життєвий шлях і різноманітну працю заслуженої Ювілятки. Побажала їй доброго здоров'я, а всі присутні заспівали радісне многоліття.

При цьому треба згадати, що при гарно прибраному головному столі сиділи: Ювілятка, син Володимир, поважні віком сестри — Параня й Гануся. Рядом з ними також сиділа найстарша віком мешканка Дому цього, пані Єлена Романюк. Сестрам та пані Романюк, присутні також відспівали, "Многії літа".

По цьому слідувала смачна перекуска, краяння торта й чай.

Приємно й радісно було всім послухати дорогу Ювілятку, яка на 95-му році свого трудолюбивого життя, ще пам'ятає про піонерські часи й часи її активної праці в церковно- громадському й організаційному житті.

Як вислів вдячности Господеві та всім присутнім, Ювілятка подарувала на пам'ятку тираменний хрест — вітраж до каплички в домі "Дніпро".

Гафія Янішевська, (з дому Зварич), це одна з жінок-піонерок-в громадсько-культурнім та релігійнім житті в Едмонтоні. Ше в 1923 році, Гафія та її чоловік, Йосип, були основоположниками громади Св. Івана в Едмонтоні.

Родина Янішевських виховала п'ятеро дітей: Івана, Володимира, Василя, Марію, тепер Ткачук і Юлію, яка упокоїлася в 1948 році. В 1967 році, відійшов у вічність Гафії муж, Йосип.

Гафія Янішевська, є одна з основательок відділу Союзу Українок Канади при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні, де вона й була активною членкою. Була головою відділу й очолювала різні Комітети. За її многогранну працю, була нагороджена в 1951 році Почесним Членством, а в 1971 році нагороджено Гафію Янішевську, почесною головою цього відділу. Пані Янішевська є наділена також почесним членством в Катедральній громаді Св. Івана.

Під цю пору, пані Гафія Янішевська перебуває в Домі Опіки, де вона ще пише листи, виконує ручні роботи, читає книжки й журнал "Промінь".

При кінці, сестра Гануся й господиня програми, пані Анна Данилович, подякували всім за поміч і участь у вшануванні Гафії Янішевської з нагоди її 95-літніх уродин.

Виявляючи пошану до Ювілятки, присутні зложили на журнал "Промінь" $73.00, а сестри; Параня й Гануся, ще додали $20.00 на вироблення кліше.

Бажаємо Вам, пані Янішевська, доброго здоров'я щедрих Божих ласк, та прожити ще на Многії й Благії Літа.

Мешканка Дому "Дніпро"
О.Б.

The Deschenes Commission: A Post-Mortem

By Helen Raycheba

A symposium on the Deschenes Commission was held on May 26, 1987 at the St. John's Auditorium, Edmonton, Alberta.

The opinions and evaluations were offered by four speakers; William Lesick, M.P. Edmonton East; Bohdan Zajcew, Graduate Student at Simon Fraser University, Vancouver; Lubomyr Markevich, legal council for the Civil Liberties Commission, Ukrainian Canadian Committee and Dr. Bohdan Krawchenko, Director of the Canadian Institute of Ukrainian Studies, University of Alberta, Edmonton.

The symposium was sponsored by the Edmonton Branch of the Ukrainian Canadian Committee. It was opened by Lydia Shulakewych, president of the local Branch and chaired by Eugene Harasymiw, treasurer of the Civil Liberties Commission, UCC, Edmonton.

In his opening remarks, Mr. Harasymiw reviewed briefly the history of the Deschenes Commission; on February 7, 1985, the Federal Government announced the appointment of the Commission of Inquiry into War Criminals in Canada, headed by a justice of the Quebec Superior Court, Mr. Justice Jules Deschenes. Two years of investigation, hearings, debates and several million dollars expenditure later, on March 12, 1987, the Government released the public portion of the Deschenes Report and its response to the recommendations therein. Today, after two years of intense and persisent representations, lobbying and educating, and about one million dollars raised and spent, the Ukrainian Canadian community looks back on what some observers have called one of its most trying times in Canada.

WILLIAM LESICK, M.P. congratulated the Ukrainian Canadian Committee, Edmonton Branch, for arranging a symposium. In his opinion, such a discussion will help the Ukrainian community in Canada to understand what happened and to resolve not to remain silent in the face of unfounded accusations.

The Deschenes Report and the response of the present Government has been well received. Canada has established a made-in-Canada solution to the problem of war criminals. We shall deal with them according to Canadian standarts and Canadian laws.

There shall not be an Office of Special Investigations (OSI) such as the one in USA which had gone on a witch hunt and has caused pain and suffering to many innocent people. (Witness John Demjanjuk, Cleveland, Ohio).

The Deschenes Commission was a long and painful experience for the Ukrainian community. It was painful because it provided an opportunity for irresponsible persons to make wild and baseless charges. The Ukrainians were presented as Nazi collaborators and persecutors of Jews. The truth is that Ukrainians have a long and sad history as victims of persecution.

Many Canadians, even those of Ukrainian descent, do not know that 15 million residents of Ukraine died during 25 years of this century. It would be helpful to all citizens if some Ukrainian history was taught in Canadian schols.

He ended with a plea that our youth be taught our history. The Jews have made an industry out of their Holocaust. The least we can do is make known our Holocaust of 1932-1933 in Ukraine.

"We must fight ethnic stereotyping and ethnic slander and speak out for justice for all groups".

BOHDAN ZAJCEW spoke on the media and the Deschenes Commission. He was working as a news announcer-producer with the CKUA Radio Network in Edmonton, when the formation of the Commission of Inquiry was announced. He recalled that someone made the remark that this was a "hot" story. To a journalist, a hot story means that it has news worthiness and that it merits special attention.

The Deschenes Commission was indeed a "hot" story. Not only did it generate countless minutes of air time and many column inches of newspaper space during its two years' coverage, it also brought out a host of troubling questions and negative reactions. The most outstanding was the concern of the Canadian Ukrainian community at being misrepresented by the news media. A community of Canadian citizens maintained that its collective identity had been distorted.

What is being questioned here is the "news", the specific body of information that presents itself and is widely believed to be an unslanted record of the key events of the day. It presents itself as the "truth". But there are questions to be asked. Did the media coverage of the proceedings of the Deschenes Commission offer a faithful reflection of reality and was it truly objective or did it mirror the "truth" in a one-sided, distorted way?

Bohdan Zajcew proceeded to explain how news is generally prepared. Facts must first be selected by someone and placed within a general framework of understanding. There is a process of selection and placement. In this process of selecting and placing facts, the media adds someting to the events and the people on whom they report. The media creates public characters,

transforming mere happenings into events which may be publicly discussed. We are no longer dealing with the world as it is but a picture of the world as it is presented to be.

News is not a raw reality; it is a constructed reality. It is the product of human labour. There is a large Canadian work force that earns a living by producing this thing we call "news". David S. Broder, national political editor of the Washington Post, offers the following apology on behalf of himself and his co-workers, "The newspaper that drops on your doorstep is a partial, hasty, incomplete, always somewhat flawed and inaccurate rendering of some of the things we have heard about in the last twenty-four hours. But it is the best we could do under the circumstances and we shall be back tomorrow with a corrected and updated version".

He went on to consider the news coverage of the Deschenes Commission. From his point of view, it was a "hot" story because it provided a Nazi scare. There were reported Nazis in our midst; Joseph Mengele, the Angel of Auschwitz, may have tried to enter Canada, there were the trials of Ernst Zundl and Jim Keegstra, there was a colony of neo-Nazis in Southern Alberta, there was Kurt Waldheim in Austria and Klaus Barbie in France. Taken together, these reports presented the world as being overrun by Nazi holdovers.

In reporting on the Deschenes Commission, it was alleged that Canada was a haven for thousands of Nazi war criminals. In an effort to put a human face on the huge number of Nazis, the media focused its attention on Canadians of Eastern European origin and quickly moved to single out Canadian Ukrainians.

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES

Опрацювала Анастасія Рурик

Це вже четверте видання про вишивки і стіби англійською мовою. Багато ілюстрована, 12 сторінок взорів вишивок, 8 з них в кольорах, багато ілюстрованих взірців на вишивання декоративних подушок, обрусів, ниток. Взори вишивок полтавського вирізування, роблення мережок. Стіби показують як легко навчитись вишивати гладдю, низинкою, яворівкою та багато інших стібів.

Книжка має 130 сторінок друку, широкий формат, вигідний для розміщення взорів, спеціяльна оправа, щоб книжка легко відкривалась.

Ціна $12.00.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
Saskatoon, Saskatchewan
S7K 0L1

There is no need to recount the exaggerated numbers of Nazi collaborators, the charges levelled at the Halychyna Waffen SS, the linking of the term "Ukrainian" with such emotionally charged phrases as death camps, Nazi atrocities, the Holocaust.

In the opinion of this reviewer, Bohdan Zajcew's explanation of why the Deschenes proceedings were reported in such a lurid and inaccurate manner is too simplistic. He seems to think that the mean presentation of Ukrainians was the result of standard news reporting procedures; that it was the usual method of dressing up news to make it more interesting to the general reader. This could be true of individual reporters who lack knowledge of history or who do not take the time to delve deeper into their subjects.

No member of the Ukrainian Canadian community would be so naive as to believe that the continuous and constant exaggerations and false reporting happened by accident.

All the accusations, hatred and falsehoods aimed at Ukrainians through the media in the last two years does not appear to be news reporting in the ordinary, established way. In reporting on the Deschenes Commission, the media deliberately and maliciously distorted our History and our Past.

(To be continued).

"KIEV" An Exhibition Of Paintings

By Kateryna Krychevska Rosandich

An exhibition of paintings entitled "KIEV", by Kateryna Krychevska Rosandich will be on display at the Ukrainian Museum of Canada, 910 Spadina Cres, East, Saskatoon, from August 23 to September 27, 1987.

Kateryna Krychevska Rosandich was born in Ukraine, to a family of artists. She started to exhibit her paintings in 1942 in Kiev and later in 1945 in Mannheim, Germany. Kateryna Krychevska Rosandich has participated in thirty-four one person shows and numerous group shows throughout the world. Her work can be found in private collections in Argentina, Australia, Austria, Canada, Czechoslovakia, France, Germany, Italy, Spain, Japan, Switzerland, Ukraine and the United States.

This most recent series in watercolor, pastel and gouache has been dedicated to Kiev, the city of her birth.

For further information, contact:
Irene Horhota-Ritch
Curator.

Annual Membership Tea

The Annual Membership Tea of the Ukrainian Womens' Association of Canada "Hanka Romanchych Branch", All Saints Parish of Saskatoon was held on March 22, 1987 at 2 P.M. in the church auditorium.

The opening prayer was said by Rev. Makarenko and our Master of ceremonies Mrs. Rose Anne Kowalsky introduced our president Mrs. Lesia Foty who welcomed everyone joinning us for the afternoon tea.

Mrs. Lorna Semko had the pleasure of introducing three new members joinning our U.W.A.C. They were Mrs. Pearl Barbash, Mrs. Sophie Kozlowski and Mrs. Mary Fedoruk. As well it was a priviledge to honor Mrs. Olga Masnick for her fifty years of membership in The Ukrainian Womens' Association of Canada. Mrs. Masnick was presented with a 50 Year Scroll and a corsage to mark this special occasion.

Mrs. Kathy Davyduke introduced the guest speaker, Dr. Helen Hnatyshyn. She spoke to us about her participation in the International Convention of the World Council of Women held in Nairobi, Kenya in Africa.

Mrs. Josie Talpash thanked our guest speaker for her very interesting and informative address.

Our guests were entertained by a musical interlude given by Miss Tayna Mysak, on the piano and Mr. and Mrs. A. Hawrysh who sang and played the guitar. It was enjoyed by everyone.

Mrs. Savella Boychuk reported that the proceeds collected at the door totaled $185.00. This is our annual donation to Promin from Hanka Romanchych Branch in Saskatoon.

From left to wrigth — Dr. Halyna Hnatyshyn, Gov. Larysa Makarenko, Lesia Foty.

In the closing prayers Rev. Makarenko remembered our departed sisters of our U.W.A.C. Hanka Romanchych Branch.

Following the program a delicious lunch of fancy sandwiches and tortes was served. The Junior Cymk girls assisted with the serving. The afternoon came to an end with the membership having a group photo taken.

Submitted by,
Savella Boychuk
Promin Rep.

The Green Tomato Years:

Short Stories by Gloria Kupchenko Frolick

by Orysia Paszczak Tracz

As I read about a young Ukrainian girl and her experiences in small-town Alberta during the Depression, I found myself turning to the title page a few times — to check if I had read correctly that these were short stories, and not an autobiography. The Green Tomato Years is so real, the people stay with you after the book is finished.

The Author's Note explains that the title comes from the tomatoes which are picked early because of the frosts. They must ripen indoors, if they can, from a very green state. They young people who grew up in western Canada during the Depression did not all develop to their full potential, just as the green tomatoes could not all ripen. The causes of this are related in the book, very subtly, quietly, and yet sharply.

I recalled the similarity in impact with the film "Teach Me to Dance," based upon Myrna Kostash's story, of two little girls in Alberta during the Ukrainian pioneer years at the turn of the century. One is Ukrainian, the other the daughter of the English schoolmaster. In this film, what stands out in my memory is the attitude of the Canadian English toward the Ukrainian pioneers, also shown so delicately, but with the impact of a slegehammer.

A generation or so later, nothing had changed. Talk about prejudice and discrimination! The author relates the stories through the eyes of the young girl and her sisters. We meet the other Ukrainians on the arms surrounding Sandy Lake, and later Smoky Hill, and the town folk. The children, the teenagers, and their parents do enjoy themselves, but most of the time struggle with the land, the weather, family problems, and the attitude towards them of "the Canadians" (i.e., English).

Gloria Kupchenko Frolick, in such simple, child-like language packs a mean punch. One story reminded me

☞

A PATRIOT CLINGS TO A DREAM

Life Sentence: Memories of a Ukrainian Political Prisoner by Danylo Shumuk, edited by Ivan Jaworsky, published by the Canadian Institute of Ukrainian Studies, University of Alberta, Edmonton, 1984. Reviewed by Myrna Kostash, Edmonton Journal, July 27, 1985. Permission to reprint granted by the Edmonton Journal, September 3, 1987.

Danylo Shumuk, Amnesty International's most senior political prisoner, has just lost all his teeth.

But the Soviets, who supervise his Kazakhstan exile, will not allow him to be fitted with dentures. Therefore, he cannot chew, and is reduced to eating like a baby. This is one more indignity in a life lacerated with indignities. But the himself remains a human being.

Shumuk has spent 37 of his 71 years in various prisons and labour caps, a prisoner of Poles, Germans, Soviets. After eleven inhuman years in the sub-Arctic, he enjoyed exactly one year of freedom before being re-arrested in 1957 and sentenced to another ten years.

In 1972 he was arrested, inevitably enough, during an intense campaign against the Ukrainian dissident movement. After another ten years in the miserable special regime camps in Mordovia, he was exiled to a godforsaken zone in Kazakhstan.

For years, afraid of dying alone, he has been appealing for permission to emigrate to Canada to join a nephew in B.C.

External Affairs Minister Joe Clark, on a recent trip to the Soviet Union, profoundly enbarrassed his hosts by raising Shumuk's case. He was right to do so. It is well beyond time to give the man a scrap of justice.

Meanwhile, Edmonton's Canadian Institute of Ukrainian Studies has published Shumuk's memories, a timely prod on all our consciences.

What makes Shumuk tick? His memories are curiously un-intimate, giving the reader only peeks into heart; there is his attachment to the Ukrainian countryside; his love for his children; a couple of friendships in the camps.

Beyond this, Shumuk writes over and over how he has tried to live a life ruled by the passion for truth and justice. And that, if he has been tied in political groups, it is only because they have seemed, for a while at least, to offer the chance to fulfill his passion.

His career as a Communist was brief. In 1932 he was arrested by Polish authorities and imprisoned. In 1941 the Soviet occupiers imprisoned him, as the brother of "an enemy of the people", in a work camp. A few months later he was a German prisoner of war.

But it was not until 1943 when, having escaped from the Germans and enroute to his village, he saw and heard the testimony of the survivors of the gruesome artificial famine of 1932-1933.

Now loathing Communism but still a passionate democratic and Ukrainian patriot, he joined forces, but never official membership, with the anti-German, anti-Soviet Ukrainian Insurgent Army as a political educator. Eleven years in the Gulag followed.

Although Solzhenitsyn's monumental Gulag Archipelago remains a definitive account of the prison camps, Shumuk's memories provide a valuable corrective to that writer's Russian chauvinism. The fact is that Ukrainian political prisoners were in the leadership of organized resistance and the highlight of Shumuk's book is the story of the strike in the hard-labour camp at Norisk in 1953.

An important mining centre, Norilsk was built literally above the bones of the slave labourers who opened its mines. This is the town that Pierre Trudeau praised, in 1971, a wonderful Soviet achievement.

After Stalin's death in 1953 and the resultant "thaw", thousands in the Gulag were freed. But for Shumuk, re-arrested a year later, there was to be no freedom. Ten more years. And again in 1972, ten more years. And now, one fears, he is a dying man. And for what?

For his unrepentant, incorrigible dream of an independent, democratic Ukrainian nation. He has never compromised on these principles and for this he has enemies Right and Left. But with his own soul at least he is at peace.

(Myrna Kostash is the author of All of Baba's Children, Coming Home, and most recently, No Kidding: Inside the World of Teenage Girls. She won a silver medal at the National Magazine Awards in 1985.)

Submitted by
Helen Raycheba

---

that a friend from around Dauphin remembered how in the late 1950s she was punished for speaking Ukrainian on the school playground during recess. The stories are not preachy. They do not harangue the reader with a message. It comes across loud and clear on its own.

For those who grew up in the small towns and farms of western Canada, these short stories will bring back memories of conflicting emotions, the good and the bad. For those who were never there, the stories make it almost real. The publisher's note says that this is the author's first collection of short stories. I hope there will be many more.

ГІДНЕ ВШАНУВАННЯ

Відділ ім. Лесі Українки у Ванкувері кожного року у м. черні закінчує півріччну працю перед відпочинком на пару місяців, організує членський обід у готелі. Цього року ми спеціяльно на цьому обіді вшанували наших вельми заслужених членок грамотами Союзу Українок Канади.

На світлині бачимо ряд заслужених провідних членок відділу, що одержали грамоти за 25-літню активну діяльність. Зліва направо: Олена Дзюбенко — голова Провін. Екзекутиви Союзу Українок на Бр. Кол.; Магдалина Артимійчук, Стефанія Гунташ, Оливія Козій, Анастасія Трофаненко, Емілія Чуйко, голова відділу. Відсутні на знимці пані Нижник — 25 літ, Катерина Кірстюк за 50 літ.

Маргарета Ременда,
рефер. Променя

З ЧАЙНОГО ПРИЙНЯТТЯ НА "ПРОМІНЬ"
Лондон, Онт.

31-го травня після Служби Божої присутні зійшли до церковної авдиторії щоб вшанувати члена громади Івана Скляренка в день його дев'яностоліття.

Бувший воїн Армії У.Н.Р. Ще юнаком покинув батьківський дім, щоб вибороти волю Україні. І.Д. Скляренко був членом залоги панцерника "Кармелюк", був ранений в боях, перехворів на тиф і на кінець був інтернований в Польщі.

З вибухом Другої світової війни ожила надія, що матиме змогу закінчити свій "похід" за волю України з успіхом. Та зла доля не судила Україні бути вільною і мандрує п. Скляренко разом з іншими на захід.

В 1950 р. оселюється в м. Лондоні, включається в церковно-громадське життя. Жертвенний і працювитий допомагає прибудові храму; залишається ревним послідовником ідей Головного Отамана Симона Петлюри; член станиці українських воїнів у м. Торонті. Через похилий вік і стан здоров'я кілька років, мешкає І.Д. Скляренко у Маріон вілла, де його відвідують, найчастіше, Віра Новицька і Вікторія Калюжна.

На Службу Божу привезла пана Скляренка Катерина Рибка, до залі супроводжували Я. Соцян і М. Ващенко. Організували чайне прийняття Віра Новицька і В. Калюжна, а господарем був голова громади І. Ноженко. Після Молитви, яку перевів о. Віталій Метулинський присутні проспівали трикратне "Многоліття". Подавали кофе Лілея Гопкрафт і К. Рибка. Теплими словами привітав Ювілята о. Віталій зазначивши, що ще молодим юнаком І. Скляренко без роздуму і вагання пішов у бій з ворогом не раз дивився смерті в очі. Від відділу ім. Кн. Ольги вітала голова В. Яременко а від Східньої Єпархії член Консисторії В. М. Педенко, Віра Новицька прочитала, на закінчення, стислу біографію Ювілята, яку він власноручно писав 15 років тому.

На заклик господаря збірку на пресу перевела К. Рибка. На пресовий фонд "Променя" висилаємо $35.00.

Жертводавцям щире спасибі а організатором і Ювілятові кріпкого здоров'я і Божого благословення!

Н. Кузьменко.

НАШИМ ДІТЯМ

Роман Завадович

УКРАЇНСЬКА МОВА

Гей, яка чудова,
Свіжа і багата
Українська мова,
Мова мами й тата!

Словечко за словом
Я учусь завзято
Запашної мови,
Мови мами й тата.

Мови мами й тата,
Діда і бабусі —
Вчитимусь багато,
Доки не навчуся.

А коли навчуся,
В оці радість блисне,
Бо мене матуся
До грудей притисне.

К. Ушинський

БДЖІЛКИ НА РОЗВІДЦІ

Настала весна; сонце зігнало сніг з полів; у пожовклій торішній травиці з'явилися свіжі яскравозелені стеблинки; бруньки на деревах розгорталися і випускали молоденьке листячко.

От прокинулась і бджілка від свого зимового сну, прочистила очиці волохатими лапками, розбудила подруг, і виглянули вони у віконечко — дізнатися: чи зник уже сніг, і лід, і холодний північний вітер?

Бачать бджілки, що сонечко світить весело, що скрізь ясно й тепло; вибралися вони з вулика і полетіли до яблуньки:

— Чи нема в тебе, яблунько, чого-небудь для бідних бджілок? Ми цілу зиму голодували.

— Ні, — каже їм яблунька, — ви прилетіли занадто рано: мої квіти ще заховані в бруньках. Спитайте у вишні.

Полетіли бджілки до вишні:

— Люба вишенько! Чи нема в тебе квіточки для голодних бджілок?

— Завітайте, любоньки, завтра, — відповідає їм вишня, — сьогодні ще нема на мені жодної розкритої квіточки, а коли розкриються, я буду рада гостям.

Полетіли бджілки до тюльпана, заглянули в його яскраву голівку; та не було в ній не запаху, ні меду.

Сумні та голодні бджілки хотіли вже додому повернутись, коли враз побачили під кущами маленьку темносиню квіточку: це була фіалочка. Вона відкрила бджілкам свою чашечку, повну запашного солодкого соку.

Наїлися, напилися бджілки і полетіли додому — радесенькі.

К. Перелісна

СНІДАНОК

Вийшла з хати киця біла,
На порозі чемно сіла,
Вушка, ротик умиває,
Молочка собі чекає.

І наш песик біля ґанку
Дожида свого сніданку,
Та не хоче кашки їсти:
„Дайте кісточку погризти!"

А на стежці голубок
Дожидає крихіток
Та й тихенько буркотить:
„І горішків принесіть!"

І горобчик також тут:
„Бачу — всі на мене ждуть!

Я ось тут, вже прилетів:
Подавайте снідать! — Дзів!"

У ДОМА КРАЩЕ

Розповіла Тетяна Волгіна

Приїхав до Михайлика гість із села — двоюрідний брат Романко.

Пішли вони місто оглядати.

Показав Михайлик Романкові ляльковий театр, міський парк із фонтанами, цирк, метро.

Коли хлоп'ята повернулися, бабуся посадила їх обідати й спитала:

— Ну що, Романку, сподобалось тобі наше місто?

— Сподобалось! — відповів хлопчик. — У вас гарно! Але в селі краще. В нас трактори! В нас комбайни! В лісі ягід, грибів повно...

— Це, Романку, з усіма так. Навіть прислів'я таке є: "В гостях добре, а вдома краще".

ВШАНОВАНО ЗАСЛУЖЕНИХ ГРОМАДЯН
Лондон, Онт.

В неділю 17 травня українська громада м. Лондону величаво вшанувала 35-ліття подружнього життя Данила і Емілії Слюсарів. Працьовиті Данило і Емілія заслужили на пошану!

Над влаштуванням гостини працював Ювілейний комітет на чолі з п. Василем Рожеловським та членами: М. Рожеловського, В. Калюжною, В. Новицькою, К. Рибкою і Н. Кузьменко. Після кілька-разових обговорень що і як закипіла праця. Власноручно були вручені картки-запрошення з проханням "тримайте в таємниці" бо це мала бути "несподіванка". Інтенсивно проходила збірка грошей, чисельно відгукнулися запрошені, доказом чого була присутність 150 гостей на гостині. Таємницю вдалося втримати аж до 10. V і треба було побачити радість і здивування Данила і Емілії, коли їх "посвятили" у приготування для них "несподіванки".

Після Св. Літургії о. прот. Віталій Метулинський відправиви Молебень вдячности, в присутності переповненої вірними обох віровизнань, церкві.

Андрій Фуревич і Валя Яворська (похресники) пришпилили корсаж п. Емілії і бутонір п. Данилові, а В. Калюжна корсаж дружці К. Софійчук і д-рові О. Троянові та А. Гуцулякові — похресникові. Врочисто співав церковний хор під керів. Орисі Ермантрат. Гостинне прийняття відбулося у святково прибраній залі українського Центру, де при вході вітали Ювілятів хлібом — сілля і вином похресники і дружба; головний стіл прикрашений квітами і українським короваєм. Залю заповнили лондонці і гості з-поза Лондону. Майора м. Лондону заступав добрий приятель українців, Олдермен адвокат Ґ. Гопкрафт. Господарем гостини був п. В. Рожеловський. Молитву "Отче Наш" проспівав хор "Золотого віку" під диригентурою молодої Лесі Шульги, страви поблагословив о. прот. Віталій, підняли келех за здоров'я Ювілят і пролунало голосне, трикратне "Многії літа" Вправно подали смачний обід жінки обслуги при українському Центрі під керівн. Галини Володченко, а обслуга з пивної догоджала присутнім різноманітними винами. Після обіду наступив час привітів, які складали представники існуючих на терені Лондону організацій, від православної і католицької громад, від Центру і корпорації "Україна" від ОДУМ'у, Т.О.П'у від обох хорів та були прочитані писемні привіти. Отець прот. Віталій першим привітав Ювілятів і вручив грамоту признання від Консисторії У.П.Ц.К. Щиро і зворушливо вітали Ювілятів від піонерів-засновників громади і відділу Кн. Ольги п. М. Педенко і п-ні С. Степанюк пригадавши тяжкі початки і віддану працю Емілії і Данила. Кум Ювілят М. Фуревич пригадав у привіті роки спільної праці з тоді ще панною Емілією у переселенчих таборах повоєнної Німеччини. Олдермен Ґ. Гопкрафт привітав Ювілят від Посадника м. Лондону, подарувавши гербову тарілку і 2 чашки та прочитав привіти від представників Уряду. Віра Новицька вітала від Ювілейного комітету, а В. Калюжна вручила подарунок від усіх присутніх. Господар гостини дякував усім за присутність, членам Комітету за працю, молодому Рожеловському за фільмування, хорові "Золотого віку" за концертову частину. Від Ювілят подякував усім п. Данило, а за ним і п. Емілія, з сльозами на очах, висловила свою подяку. Ще довго розмовляли і веселилися гості за чашкою кофе, смачними тортами і холодною закускою. З усього сказаного перед очима промайнула довголітня праця Данила і Емілії. Де їх лише не буває; при оздобленні церкви; при показові української вишивки і страв; на фестивалі етнічних груп; при оздобленні сцени для національних святкувань в укр. Центрі; чи відбувається в Лондоні весілля без випеченого руками Емілії коровая? Ні. Писання писанок, свій хист і вміння передала п. Емілія не одній мамі, а тепер уже і молоденьким дівчатам і хлопцям. І так тягся б перелік праці довгогою стрічкою... Данило 15 років секретарював в укр. Центрі, співає в обох хорах, а поза всім — Данило до послуг і допомоги Емілії в 88 праці скрізь і завжди! За довголітню віддану працю і жертвеність нехай Господь тримає п. Данила і п. Емілію в доброму здоровії на довгі роки.

На пресовий фонд "Променя" Данило і Емілія пересилають $50.00.

Ніна Кузьменко

РОКОВИНИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Роблин, Ман.

Кожного року жіноче товариство, відділу Союзу Українок ім. Доньки України, відзначує день Лесі Українки. Імпреза відбулася 4-лютого після Місячних зборів. Портрет Лесі Українки був гарно прибраний вишиваним рушником, а біля портрету були розложені журнали "Променя", в яких була знимка пам'ятника Лесі Українки, Програмою керувала голова культурного освітного комітету. Анна Горбай, яка відкрила свято і привітала присутних, підкреслила велике значення цих щорічних святкувань, в пам'ять нашої найбільшої поетеси Лесі Українки. Під проводом пані Леонтини Піць всі встали і відспівали "О Україно".

Слідувала друга пісня "Стоїть явір над водою", відтак добр. О. Демчук прочитала поему Лесі Українки "Скрізь плач". Далі Слідувала пісня "Заграй ти цигане старий". Потім вірш Лесі Українки "Мій рідний край" прочитала Марія Фітьковська.

Реферат про життя Лесі Українки прочитала А. Горбай. З цього реферату ми довідалися, яких дбайливих родичів мала Леся Українка, що вміла передати їй з молодих літ те виховання, ту любов до пісні до поезії та до всього рідного, що зосталося при ній до самої смерти. Хоч Леся Українка прожила лише 42 роки, вона лишила для нас багато науки. Згадуючи події життя і творчости поетеси, пригадує нам наші культурно-освітні обов'язки і заставляє нас до дальшої праці.

Пані Оленка Клемецька прочитала доповідь про Лесю Українку англійською мовою, згадуючи твори багатьох книжок, які вона написала. Відтак присутні ще заспівали пісню "Чом, чом, земле моя".

Отець о. Демчук закінчив це свято кінцевим словом. Він дуже цікаво і образно розповів про твори, які написала Леся Українка й які вже всюда по університетах студенти студіюють і сказав, що ми українці є горді що мали таку письменницю, яка жила з народом і працювала для нього.

Культурно-освітній комітет —

Анна Горбай,
Оленка Клемецька,
Леонтина Пиць.

ПРОЩАЛЬНИЙ ВЕЧІР
Брентфорт, Онт.

Дня 29 квітня ц.р. о годині 6-тій вечора зійшлося на прощальний вечір гурт приятелів пані Анастасії Пережак, заслуженої членки відділу Союзу Українок і. Лесі Українки при громаді св. Михаїла в Брентфорт, яка відїжджала на нове поселення до Гамільтону. На цю гостину прибула з Нью Йорку доня Пережак, Галя.

Голова відділу Марія Іванець привітала А. Пережак, заквітчала її корсажем, привітала гостей та пояснила ціль цього гостинного зібрання. По короткій розмові з гостями, господиня вечора Марія Іванець попросила всіх засідати за столи, а п. В. Столяра, дириґента, до співу-молитви "Отче наш".

По смачній вечері відбулася коротка програма яку переводила господиня того вечора і голова М. Пережак, яка покликала до слова голову громади св. Михаїла, п. Миколу Шурепу. Пан Шурепа привітав А. Пережак як ідейну українську громадянку, як члена церкви та як віддану працівницю на народній ниві, оцінив її жертвенність, побажав їй приємного побуту, на новому поселенні в Гамільтоні та попросив всіх відспівати їй „На многі літа".

Доня Галя дякувала присутнім гостям, що своєю участю вшанували маму, звеличалицей вечір, який буде для неї незабутнім спомином.

Марія Іванець, близька приятелька і довголітня співпрацівниця на народній ниві переповіла вкоротці шлях життя Анастасії Пержак; "З часу її прибуття до Брентфорту, А. Пережак була нашою членкою від 1950 р., занимала різні позиції у відділі, обов'язки, які брала на себе виконувала солідно, касиркою у відділі була поверх 30 років, а також і референткою журналу "Промінь". Коли ми святкували ювілей 25-ліття відділу, А. Пережак була нагороджена почесною грамотою за її солідну працю і фінансові пожертви для нашого відділу".

Перед закінченням програми був вручений дарунок Анастісії Пережак від усіх присутніх. Церемонію вручення виконали членка А. Ковальська і приятелька А. Неміровська.

Кінцеве слово було від А. Пережак, в якім вона передала шлях свого життя з дня прибуття до Канади до сьогоднішнього дня. Подякувала всім за дарунок та за те, що своєю присутністю зробили їй велику приємність, бо це був гарний прощальний вечір, збагачений присутністю її приятелів та спільних працівників на народній ниві.

Ми всі віримо, що пані Пережак буде задоволена на новому поселенні: Бажаємо всього добра. Щасти Вам, Боже!

Марія Іванець

ВЕСНЯНИЙ ЧАЙ
Ту Гилс, Алта

Як кожного року так і цього в день Вознесення 28-го травня 1987 р. відділ ім. Лесі Українки влаштував весняний чай і виставу нар. мистецтва та продаж домашнього печива.

Вистава відбулася в церковній залі. На одному столі були розложині вишивки, образи та інші ручні роботи, на другому столі розложенні традиційні печива, що їх напекли членки відділу. Столики для гостей були розложені в залі та прикрашені квітами.

О годині другій по полудні, голова відділу Марія Чернівчан привітала гостей. Молитву провів о. Савченко. На чай прибуло багато гостей. В залі панував радісний настрій між прибулими гостями та своїми громадянами. Прибули гості з інших околиць, як Веґревил, Мирнам, Бросов та Виллінґтон. Все печиво розпродали. Опісля відбулася розгравка з проданих білетів. Нагороди дістали — першу, Ґлей Нікіфорук з Оттави, другу — К. Козлик з Ту Гилс і третю Христина Тимко з Веґревил.

Анна Сорокан подарувала весільний коровай — виграла його Ольга Худик, з Ту Гилс.

Управа відділу склала щиру подяку членкам за дароване печиво, а так гостям, що звеличали наш весняний чай та виставку.

Марія Ґрекул,
прес. рефер.

Іванна Дженіс

У 60-ЛІТТЯ ГРОМАДСЬКОЇ АКТИВНОСТИ

(Історія Відділу Союзу Українок Канади при Катедрі св. Івана в Едмонтоні, яку опрацювала і виголосила Іванна Дженіс, як доповідь на святі ювілею Відділу дня 24 серпня 1986 р. Допис про ювілейне свято був надрукований в Промені ч.3 з березня 1987 р.)

Всім нам відомо, що українська жінка багато причинилася до розвитку кожної ділянки в суспільно-громадському житті в Канаді. Бачимо це в ділянках економії, політиці, освіті, різних організаціях, а зокрема для нас в Українській Православній Церкві та домашньому оточенні:

Відділ Союзу Українок Канади при Катедральній громаді св. Івана завжди був пильний, тому що провідні членки були совісні, віддані, інтеліґентні та ідейні. Провідні вели працю на користь організації та членок. Наслідки такої щирої праці виявилися позитивними змінами у церкві, у громаді і в житті поодинаких діючих членок.

Ми сьогодні завдячуємо успіхи тим 30-тьом жінкам, які зійшлися вдомі Анастасії Боднарчук 26-го серпня 1926 року. Вони були молоді, бо їм було тільки між 30—40 років життя. У них були маленькі доточки, вони були амбітні, тож хотіли сформувати першу українську жіночу організацію на терені Едмонтону. На цих зборах Марія Михайлишин, одна з ініціяторок вияснила, які вимоги будуть та які завдання організації будуть:

а) — давати моральну і фінансову піддержку Братству Української Православної Церкви;

б) — щоб уможливити кожній мамі дати належне культурне, національне і релігійне виховання своїм діттям. Це уможливить українським дітям виростати на добрих громадян Канади.

Чотирнадцять свідомих жінок уписалось до новозаснованого товариства: Анастасія Боднарчук, Розалія Галюк. Анна Мельник, Пелагія Мельник, Марія Михайлишин, Анастасія Рурик, Анастасія Михайлюк, Анна Шокопляс, Вероника Солован, Катерина Сторошенко, Марія Фербей, Стефанія Фодчук, Варвара Шандро, Гафія Янішевська і Варвара Шандро.

До першої унради увійшли: Анастасія Михайлюк-голова, Варвара Шандро — місто голова, Анастасія Рурик — рекордова секретарка. Марія Фербей — фінансова секретарка, Марія Михайлишин — касирка, добр. О. Сенета — заст. секретарки, Анна Шевчишин, Катерина Сторошенко і Стефанія Фодчук — контрольна комісія.

Переказуючи історію за минулих 60 років, я тільки розкажу про найважніші події. Прямо за кожний рік я подам враз із деякими звітами, з яких довідаєтеся про фінансовий стан, членство, проєкти, про деякі деталі, комітети та інші інформації. Я також подам ім'я і прізвище кожної голови. За кожного головою був ряд членок, які допомагали у виконуванні потрібної праці:

Першою головою вибрано Анастасію Михайлюк 26 серпня 1926 року. Ще 1923 року було зорганізоване Братство Української Православаної Церкви. У 1926 р. Братство в порозумінні з членами громади закупило церкву на 96-тий вулиці 106 авеню. Церковний будинок став центром всієї діяльности православних людей в Едмонтоні. Тут відбувалися драматичні виступи, концерти, храмові обіди, дебати, лекції, доповіді та різні засідання.

Новозасноване жіноче товариство з великим задоволенням передало $100.00 Братству на куплення церковного будинку. І так почалася велика і завзята праця Відділу Союзу Українок Канади при громаді св. Івана в Едмонтоні.

1927 року Марія Крат із своєю управою провадила кампанію придбання акнайбільше нових членок.

1928 року Варвара Шандро була головою два місяці. Обов'язки голови пізніше перебрала Марія Михайлишин. Молоденький Відділ вписався до Союзу Українок Канади. Осідк Централі в той час був у Саскатуні.

1929 року Марія Михайлишин, як голова апелювала до членок на зборах. Цитую її слова з архівних протоколів: „Потрібним є, щоб члени приучувалися виступати з промовами публично як це роблять чоловіки... Ми жінки мусимо брати активну участь у публичних виступах". Щоб дати нагоду кожній членці навчитися це робити пані Михайлишин ввела постанову, що членки по черзі мають виступати на місячних зборах і виголошувати короткі доповіді.

1930 — Розалія Галюк, голова, в тому році звернула членкам увагу на грошеву допомогу для церкви. Емілія Пронюк, касирка звітувала, що приходу було $1.676.17, розходу було $1644.42. У касі залишилось $31.75. На церкву передано пожертву $1.342.60. Того року була сформована Провінційна Екзекутива Союзу Українок на Альберту і Тетяна Лазарович, членка Відділу була назначена першою головою.

1931 — Емма Верхомин, голова. У тому році започатковано бібліотеку.

1932 — Тетяна Лазарович головою 6 місяців. Михайлина Будник, заст. голови докінчила рік. Того

До історії Відділу Союзу Українок при Катедрі св. Івана в Едмонтоні з ювілейного свята 60-ліття. 24 серпня 1986 р. Перший ряд зліва направо сидять: Дарія Янда — почесна членка; почесні голови: Софія Гриник, Анна Данилович, Розалія Ґовда, Тетяна Лазарович, Емма Верхомин, Катерина Гарасин.

Другий ряд: Почесні членки — Ольга Лукомська, Надія Боднар, Софія Василишин, Наталка Фарина, Ліліян Ґреґорі, Наталка Базюк, Іванна Дженіс, Ольга Ганночко і Марія Лазарук. Відсутні на знимці Леся Івасюк і Дора Корпан.

року вперше запреномеровано жіночий журнал з України — „Жіноча Доля".

1933 — Софія Василишин — голова впродовж 3 місяців. Марія Саїк перебрала головство і докінчила рік. Увага була звернена на побільшення числа членок.

1934 — Марія Грицина головою 2 місяці; Гафія Янішевська головою до кінця року через 10 місяців. Під час їхнього головства Відділ вступив у членство Льокальної Ради Жінок Канади. У той час членська вкладка була $2.50 на рік.

1935 — Гафія Янішевська залишилася головою. На одних зборах Дарія Янда подала вістку про голод в Україні.

1936-37 — Варвара Маланчук була головою. У цій каденції відбулася перша вистава українського народного мистецтва в Едмонтоні. У той самій час було чайне прийняття і продаж українського печива. Довідуємо з архівних протоколів, що відбувалися різні активности: їзда на санях, „пікнік", де пекли кукурудзу, проєкти в користь Червоного Хреста. Запренумероно три журнали: З України: "Жіноча Доля", "Нова Хата" і "Жінка".

1938 — Дарія Янда, голова Відділу започаткувала новий комітет, який мав би заниматися програмою для матерів у виховній праці: Також був створений програмовий комітет, який мав плянувати і проєктувати різні програми для виховної праці: багато уваги і приділено для Червоного Хреста фінансам і праці.

1939 — Варвара Маланчук голова. Час Другої світової війни. Напрям праці у Відділі скерований на воєнні потреби — збірки фондів і речей для Червоного Хреста.

1940 — Розалія Галюк, голова звернула увагу на воєнні потреби Канади. Членки приготовляли одяг та інші речі для Червоного Хреста. Висилали пачки з поживою воякам за море.

1941 — Ема Верхомин, голова. Під її керівництвом допомога воєнним потребам набирала скорішого темпу — висилали більше посилок.

1942-43 — Розалія Ґовда, голова. Увага звернена на воєнні потреби і Червоного Хреста.

1944-45 — Михайліна Будник, голова. Воєнна праця продовжувалася. Добродійна праця почалася. 1946 року було 113 членок. 1946 року почалася новоєнна праця. Увага звернена на українських скитальців.

1947 року Тетяна Лазарович продовжувала повоєнну працю. Плянувались для допомоги різні програми. Повоєнні виходці з України — так звані скитальці чисельно приїжджали до Канади, з яких

певне число поселякося в Едмонтоні, а з часом з новоприбулих жінок вписувались в ряди Союзу Українок Канади.

1948 — Катерина Гарасимів, голова продовжувала започатковану повоєнну працю. Висилали посилки потребуючим у таборах створено комітет, який опікувався новоприбулими.

1949-50 — Михайліна Будник знову керувала працею відділу. При катедральному Відділі зорганізовано Відділ молодших сумківців. Цим занималася Оля Фіголь, і Анна Тріщук при допомозі Софії Василишин.

1951 — Марія Михайлишин, голова. Перший садочок зорганізовано при церкві на 96-тій вулиці. Ольга Лукомська була першою учителькою. Того року Відділ взяв під свою опіку Недільну Школу. Всі підприємства і навчання відбувалися внизу в церковному будинку.

1952 — Марія Гавриш була головою Відділу. Того року увага була звернена на збирання фондів; відбувались різні імпрези, базари, карнавали.

1953 — Софія Гриник, голова керувала працею. Створено інвентарний комітет, який мав би точно записувати маєток Відділу, починаючи від посудини куховарки.

1954 — Розалія Ґовда, голова. Зорганізовано танцювальну школу, з якої вийшли славні танцюристи — ансамбль Шумка. Сформовано комітет, який мав би доглядати цю школу. Членки відділу прийняли на себе обов'язок постачати поживу на бенкети та весілля.

1955 — Анна Данилович, голова продовжувала працю. У архівному звіті касирка Софія Гриник записала, що у цьому році приходу було $25,763.74. Розходу було $25,625.26, пожертви до Катедральної громади виносили на $14.200.00.

1956-57 — Анна Мельник, голова, як нова провідна сила. Створено нові комітети: архіву, радіо передачі, церковні обслуги. Представниць вибрано до Канадського Громадянства, Цивільної Оборони і фундації ім Наталії Кобринської. Вислано пачки до потребуючих родин у Чехословаччині. Кіоск Відділу був відкритий під час двох тижнивого ярмарку (ексебишен) на площі.

1958-59 — Михаліна Будник четвертим разом завершувала сім років головування у Відділі. Назначені представниці до Ради Об'єднаних Націй. Зорганізовано комітети доглядати мистецтво — музей, Журнал „Промінь". У звітах референток читаємо: "1958 року Леся Івасюк про Українську Школу звітує: записано 125 учнів, навчання відбувалось в суботу від 10 години ранку до пів до третьої по полудні. Є 6 клас, які тривають 8 місяців. Вкладка 1,50 на місяць за кожну дитину.

1959 — О. Слюсарчук — бібліотекарка — число читачів було у два рази більше як минулого року. Пані Піхутова і пані Стасюк прочитали найбільше книжок.

В днях 4 і 5 липня 1959 р. відбулися в Катедрі св. Івана великі події історичного значення — Всеканадський Надзвичайний Собор УГПЦК, на якому обрано архимандрита Андрея Єпископом Едмонтону й Західньої Єпархії. В Катедрі св. Івана довершилась перша єпископська херотонія. Членки Відділу взяли численну участь в згаданих подіях.

Осипа Фарина, референтка добродійної праці звітувала того року, що 31 членок були хворі, до 27-мох вислали квіти, а 4-рьох відвідали дома.

На 1959 рік про танцюальну школу референтка Марія Сулима пише: „Є 65 учнів у віці 7—14 років. Існує 4 кляси. Старші відбувають кляси в п'ятницю, а молодші в суботу. Учитель танців — Честер Куць. Вкладка $2.00 від учня, а $3.50, коли є два учні в родині.

Іванна Дженіс, референтка добродійної праці на 1959 р. Влаштовано чай у користь Червоного Хреста. Членки комітету ходили збирати гроші під час кампанії на Червоний Хрест, Інститут лікування рака. Дві посилки вислано вдові Росиневич, яка жила в Чехословачині.

1960-61-62 — Софія Гриник голова. Кіоск на площі „Ексебишен" (ярмарок) відбувся успішно. Зусилля звернено на придбання нових членок Відділу. Старанням Централі вийшов журнал „Промінь". У Відділі шуміла збірка на видання журналу.

Кореспондентка Наталя Базюк звітувала, що у цьому році вона одержала 48 листів, 8 брошурок 1 звіт від Централі Союзу Українок Канади, 6 різних обіжників, 2 звіти, 5 інформативних листів з канцелярії СУС, 5 циркулярів від Провіни. Екзекутиви Союзу Українок на Альберту, 4 обіжники від Місцевої Жіночої Ради. Вона відписала на 31 листів, виписала оголошення до Українського Голосу про ювілей Відділу. Написала й вислала звіт про засідання до щоденника Едмонтон Джорнал. Вислала 6 карток побажання до хворих членок.

1963 — Анна Скуба, голова, опрацювала плян для Відділу і святкуваннях 100-річчя Канади в 1967 році.

1964-65-66 — Калина Засійбіда, голова. Їй припала праця перенесення всієї діяльности з відділу залі М. Грушевського на 98 вулицю до нової авдиторії при Катедрі на 108 вул. ч. 110 авеню. Танцювальна школа купила ґренд піяно, яким і сьогодні користуємося. Нові кляси в нижчій частині авдиторії відкрито 31-го жовтня 1965 р. У Відділі вже тоді було 237 членок Перший осінний баль зорганізувала й провела Наталка Фарина.

1967-68 — Іванна Дженне довела до кінця святкування 100-річчя Канади, Проєкт: відзначити та побільшити число книжок у бібліотеці. Багато нових книжок закуплено та вложено в нових шафах. Мирося Дікур пропонувала, щоб протоколи зборів зібрати на мікрофільм. У тих роках започатковано двомовні річні звіти. Рішено створити книгу поліс у користь праці при відділі. Покликано репрезентантку до клюбу Іларіона.

1969 — Наталка Фарина, голова. Праця у всіх комітетах ішла в доброму порядку, розпочаті різні проєкти продовжувалися. Започатковано комітет здоров'я і похоронів, комітет збірок і розшуків матеріялів для писання історії Відділу за 50 років. Цей комітет складався з 12 осіб, якого очолювала Ольга Ганночко. Іванну Дженіс обрано директоркою того проєкту.

1975-76-77 — Василина Бойко, голова. Були видані стипендії для богословів св. Андрея. Членки добродійного комітету відвідували хворих, що перебували в лікарнях. Представниця до Багатокультурности учащала на конференції, які відбувалися в Калгари й Едмонтоні. Лист вислано до прем. Трудо звертаючи увагу на жорстокі трактування українських дисидентів в тюрмах і таборах СССР. членки Відділу брали участь у фестивалі Спадщини на площах парку В. Гаврилюка. Праця з писанням історії поступово йшла вперед. 1979 р. святкували 50-річний ювілей.

1978-79 — Анна Томнюк, голова. 24 червня влаштовано величаве Свято Книжки. Саме тоді вийшла з друку історія Вдділу за 50 років. Іванна Дженіс і комітет з 12-ти осіб, яким забрало 5 років часу приготовити книжку до друку.

1980-81 — Розалія Фарина перебрала головство і на тій позиції вона доповнила 5 років, увагу звернено на постачання провізій для весіль та різних бенкетів.

1982-83 — Філія Кругляк, голова. Праця проходила невпинно.

1984-85 — Джералдін Наконечна перебрала обов'язок голови. Вона увела деякі зміни у програмі праці. В 1984 році святкували 100-річчя жіночого руху під управою голови. Галина Смирна виготовила брошуру про жіночий рух. Проголошено тиждень української жінки заходами Ради Українських Жіночих Організацій в Едмонтоні.

1986 — Анна Томнюк, голова. В тому році її праця увінчалась надзвичайними успіхами. Святкуємо цього року 60-ліття організації. Увага звернена на підкріпленя сил Відділу. Розпочато кампанію за новим молодим членством. Досі вписалось 10 таких надійних нових членок.

Праця членок відділу при громаді св. Івана сягала поза рамки громади 1960 року — Софія Гриник була головою Відділу. Калина Засейбіда була головою Провінційної Екзекутиви. Стефанія Пауш була головою Союзу Українок Канади.

Познайомтесь із ростом фінансових справ — підсумок за 35 років від 26 серпня 1926 до 31 серпня 1961:

Всього приходу	$338.556.74
Пожертви до Катедри	155.079.35
Пожертви на авдиторію	16.000.00
Фундацію ім. Н. Кобринської	4.932.00
Інститут св. Івана	5.500.00
Престольні тетрапольні речі	3.300.00

Аналіза історичних інформацій та порівнання: Членство: 1926 — 14, 1946 — 113, 1966 — 237, 1986 — 289.

У Відділі в одній родині членство дійшло до четвертого покоління: Марія Левіцька, Емілія Плавюк, Оля Ганночко, Арлін Василинчук.

Управа: 1926 — 9 членок, 1986 — 14 екзекутивних членок, 26 референток, разом 40.

У Відділі 30 членок служили як голови почерез 60 років. Михайліна Будник — 7 років, Розалія Фарина — 5 років, Софія Гриник — 4 роки. Розалія Ґовда, Калина Засейбіда, Василина Бойко й Анна Томнюк служили по 3 роки.

Мій підсумок є такий, що перших 14 членок зорганізували могутню силу, яка почерез 60 років свого існування набирала чимраз більшої сили. Членки цього Відділу мають чим гордитися, бо у праці завжди була повна співпраця і згода.

Членки почерез свою організацію затримали свою українську індентичність та навчали своїх дітей і співгорожан як шанувати рідні традиції.

З щирою подякою клонимо наші голови перед Господом Богом, що поблагословив нашу працю, що дав нам єдність, згоду і гармонійне громадське життя. Хай Бог щастить на майбутнє.

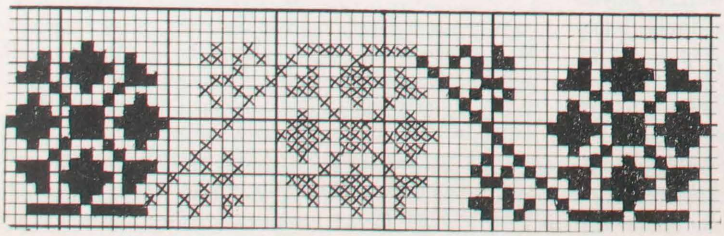

Вишивка з Буковини — повіт Чернівці, село Магала. Виконано хрестиками в чорній і червоній красці — ■ — чорна, X — червона.

Новий Відділ ім. Людмили Старицької Черняхівської західне Торонто

Пані які були зацікавлені створенням нового відділу С.У.К. при церкві св. Андрія Первозванного в Західньому Торонто, зійшлись на інформативні сходини 21-го травня 1985 р. в 7-ій годині вечора.

На цих сходинах були присутні також отець Мітрят Миколя Критюк та голова громади пан М. Гриць. Як годиться перед сходинами, отець М. Критюк провів молитву. Присутніх було 16 осіб. Першим слово попросив пан М. Гриць. Він вияснив про жіночу організацію Союз Українок Канади, що це є за організація, її обов'язки, її статут та яка роля їх при церкві. Він висловився що було б добре щоб при нашій церкві такий відділ існував, та допомагав у культурно-освітній праці.

Тоді було вибрано тимчасову управу і дали назву відділу імени Ольги Кобилянської.

Відділ стисло має співпрацювати з сестрецтвом св. Софії, яий існує вже довгі літа при церкві. Сестрицтво постійно підтримує церкву фінансово. Вони працюють чесно та важко для добра церкви та громади.

Відділ С.У.К. взяв на себе обов'язки допомагати громаді влаштовувати церковні та національні св'ята. Офіційно відділ оформився на сходинах 11-го листопада 1985 р. Одержали від Централі аплікації та статути. Зголосилось 9 перших жінок, які бажали вступити в члени СУК. Тоді ж відділу дали нову назву — імени Людмили Старицької Черняхівської. Змінили тому, що вже певне число відділів мають ту ж саму патронку О. Кобилянську. Пані Леся Гриць запропонувала що зміну і майже одноголосно членкині що пропозицію прийняли. З Централі С.У.К. одержали листа з привітами та з побажанням хороших успіхів новому відділу. На протязі одого року відділ зростав. Відбулись загальні збори 12-го травня 1986 р. і тоді вибрали нову управу. Праця пішла вперед. Між часом на наші сходини була запрошена знана в українському суспільному середовищі пані Тоня Горохович — наша редакторка та вчителька. Перший раз шановна доповідачка дала нам ширші інформації про життя, діяльність та важке пережи-

Членки і заряд Відділу ім. Людмили Старицької — Черняхівської: сидять в першому ряді: зліва направо: Оля Горбар, Марія Панасюк, Тоня Середницька — секретарка, Марта Цехош — голова, Людмила Сумик — заст. голови, Філомена Тажіровеська, бувша голова, Толя Коваленко, пресд. до СУМК.

Другий ряд: зліва направо — Леся Гринь — Культ-Осв. референтка, Оля Хомик, Марта Степчук, Валя Цурковська — предст. до жін. КУК. і ССУК., Маруся Макарті, Анастасія Пісоцька, Анна Славич, Віра Солючок, Міля Корсяк, Онися Боровики, — кор. секр. у відділі жін. КУК.

Відсутні на знимці — Андріяна Дикович — касирка, Оля Вонкевич, Надя Сергійчук і Роксана Горень.

вання в тюрмах нашої патронки — Людмили Старицької та її родини. Другий раз на сходинах 9-го червня наша дорога доповідачка п. Тоня Горохович мала інформативну доповідь про СФУЖО. Ми дякували пані Т. Горохович щирими оплесками.

Фінансів в нашому відділі немає з чого черпати. Один вихід — це організовуємо передсв'яточні базари. Всі активно працюємо і з базарів в нашій касі є гроші на ріжні необхідні видатки. Також наш відділ дарує хоть не велику суму туди, де ми уважаємо що потрібно.Відбуваємо місячні сходини, на яких кожного року маємо доповідь на актуальні теми.

Відділ існує вже два роки. Голова відділу дуже активна та енергійна пані М. Цехош, заступниця голови — пані Людмиля Сумик, секретарка — п. Тоня Середницька, касирка, молоденька пані Адріяна Дикович, куль.-освітня референтка — п. Леся Гриць. Відділ має 21 членкинь. Дві з них належять до КУК жіночого відділу. Це пані Онися Боровик, яка є кореспонденційною секретаркою в КУК та пані Валя Цурковська членом КУК і Суспільної Служби Делегаткою до Суспільної Служби була П. Тоня Середницька Вона цілий рік відвідувала старших в неукраїнських будинках для старших. Через причину здоров'я вона відмовилась бути делегаткою до Суспільної Слу.би та на її місце погодилась бути пані Л. Сумак. Громада Церкви Св. Андрія та голова громади пан М. Гриць горді з того, що праця пішла вперед на культурно-громадському полі.

Секретарка
Тоня Середницька

Відділ ім. д-р Савелі Стечишин Келовна, Б.К.

Річні збори відділу відбулися 8-го грудня 1986 року в присутности 48 членок. Як щороку, так і цього, на передодні зборів, ТУС при нашій церкві, видав вечерю членкиням, в шану їхньої невтомної цілорічної праці. По смачній вечері, голова відділу Анна Шепель відкрила і перепровадила збори, а Наталя Гайдук секретарювала.

Прот. П. Блажук провів молитву "Царю Небесний" і хвилевою мовчанкою вшановано покійних членок. Голова Анна Шепель, в своїм звіті коротко передала перебіг цілорічної праці і щиро подякувала управі, комітетам, та всім членкам відділу за їхню співпрацю.

На протязі року відбулося 9 місячних зборів, 5 засідань заряду та одні надзвичайні збори. Хоч наші членки (в числі 73) побільше у відпочинкових роках, все одно їхня праця не зупиняється. Приготовили 6 імпрез: Свято Лесі Українки, Т. Шевченка, День Матері, День Батька, Свято Книжки, День Подяки, прийняття для нових членок. Видали 8 "кейтерінг", 6 перекусок, 5 похоронних обідів, Йорданську вечерю, спільне свячене, храмовий обід, новорічну забаву "Маланку", осінню і весняну забаву. Пекли паски і бабки на весняний передвеликодний базар. Членки вкладають багато праці: вишивають, пишуть писанки, демонструють писання писанок на запрошення, роблять вистави, тощо. Під час свят Різдва Христового в нашій церкві пишається "українська ялинка", прибрана численно вишиваними подушечками, різними плетенями із соломи, колосками із пшениці та виробами із тіста. Це наше мистецтво, котре ми повинні зберігати і поширювати серед чужинців та нашої молоді.

Добродійний комітет відвідує хворих в шпиталях і домах, а на Великдень обдаровує свяченою паскою.

Відділ робить ось такі пожертви: на церкву, шпиталь, фонд св. Володимира, "Промінь", "Український Голос", на серцеву недугу, вилічування рака, Музей в Саскатуні, на поневолених, провінційний фонд і інші. Придбали книжки до бібліотеки, членки співають у хорі і брали участь у святкуванні 1000-ліття у Ванкувері. На Різдво ходять колядувати разом із церковною громадою.

За 1986 рік ми мали приходу $16,670.80, а розходу $12,411.90.

Заряд на 1987: Уступивша голова — М. Мельничук, голова — А. Шепель, 1-ша заст. голови — М. Гушь, 2-га заст. гол. — Г. Новосад, рек. секр. — Н. Гайдук, кор. секр. — Д. Марцишин, Ком. Член. — Д. Ворончак, К. Бартко. Преса — А. Ратковська. Архіви — Р. Олеськів. "Промінь" — А. Воробець. Музей і Мистецтво — Д. Дубик, П. Гакман, Г. Новосад, Р. Олеськів, А. Трофаненко. Амнесті Інтерн. Юстина Федейко. Рекляма — М. Гушь. Базаровий ком. — Р. Петращук, М. Світик, В. Павленців, М. Клевчук, К. Самика, К. Бойко, Е. Бурковська, М. Наконечна. Добродійний ком. — А. Тимчук, С. Макаренко, З. Талпаш, А. Тодор. Квіти: М. Митран, А. Голик, М. Тарновецька,. Сестриці — К. Токарик, Т. Павлишин, С. Боґуцька, Т. Лесова. Кухарки — В. Ґнип, М. Бурдейна, Д. Кивирига, М. Світик. Телефон — Д. Костюк, П. Брегеда, К. Бартко, К. Токарик, А. Бойчук, А. Маюк і Е. Лукенчук.

На закінчення зборів відспівано молитву "Достойно є".
Наталя Гайдук, секр.

Відділ ім. Ольги Басараб Вакав, Саск.

Річні збори відділу відбулися 2-го грудня 1986 року в церковній залі, в присутности 17 членок. Голова Розалія Луцюк відкрила збори молитвою "Царю Небесний" і вшановано пам'ять покійних членок — Докію Калинюк і Александру Луцюк, які відійшли у вічність цього року. Вічна їм пам'ять! Відтак привітала членок і висловила щиру подяку за те, що так щиро і в єдности сповняли свої завдання впродовж року.

Предсідницею зборів була Розалія Луцюк, секретаркою Анна Білокура. Слідували читання протоколу з минулорічних зборів, звіти заряду, комітетів і контрольної комісії.

Рік був успішний. Місячних зборів відбулося 9. Членки брали участь у церковному хорі та ходили колядувати разом з членами громади. Відвідували хворих у лікарні, також дім старших громадян з бінго і перекускою. Допомагали у місцевій кампанії на поборювання недуги рака та серця.

Відділ займався виданням Йорданської Вечері, великодним печивом і чайним прийняттям для учасників, спільне свячене в Проводи, весільна вечеря, храмовий обід, робили голубці на спільний обід на закінчення Літних курсів на оселі "Зелений Гай", осіння вечеря і бінго та похоронні і поминальні обіди та перекуски.

У цьому, 1986 році, відділ жертвував на: місцеву

церкву, "Промінь", Telemiracle, на проєкт 1000-річчя, хоругви та меблі до парафіяльної хати.

Фінансовий звіт — з року 1985 осталось в касі $9,394.27; приходи в 1986 році $4,561.15; розходи $4,816.09; у касі осталось $9,139.33.

Заряд на 1987 рік: Розалія Луцюк — голова, Олена Гнідей — 1-ша заст. голови, Орися Кіндрачук — 2-га заст. голови, Анна Білокура — рек. і кор. секретарка, добр. Чурак — заст. секр., Антонія Боднар — касирка. Контрольна комісія: Катерина Луцюк, Галя Гнідій, Марія Марковська. Членський комітет: Олена Гнідей, Орися Кіндрачук. Добродійний комітет: Настасія Гладуш, Анна Тацюк, Марія Савчук, Марія Марковська. Програмовий комітет: Олена Гнідей, Розалія Луцюк, Антонія Боднар. Телефонічний комітет: Олена Гнідей, Галя Гнідей, Орися Кіндрачук, Марія Марковська. Реф. "Променя" — Олена Шевчук. Реф. Музею С.У.К. — Анна Тацюк. Реф. до місц. преси: Галя Гнідей, Марія Марковська.

Анна Білокура, секретарка

Відділ ім. О. Кобилянської

Суррей, Б.К.

Річні збори Відділу ім. О. Кобилянської у Сурей, Б.К. відбулися в церковній залі 30-го листопада 1986 року о годині 1-ій по полудні. Присутніх членок було 28 і там же вписалося 5, разом є 43 членки.

Збори відкрила голова Відділу, Василина Бонар привітом і попросила о. Г. Удода провести молитву та віддати хвилину мовчанки за відійшовших членок. Предсідницю зборів була Марія Антонішка, а рекордова секретарка Анна Залубняк. Їлена Ткачук прочитала протокол минулих річних зборів. Після цього звітували члени управи й комітети. Пані Василина Бонар дала звіт з цілорічної діяльности Відділу. Цього року Відділ поклав багато праці за котру пані В. Бонар подякувала управі, комітетам та всім членкам за кооперацію і довіря.

Касирка Марія Антонішка прочитала звіт за 1986 рік. Приходу було 12.216.81, розходу — 13.322.94, 1987 рік залишилося 11.762.98.

Відбулися такі імпрези: 9 місячних зборів і одно засідання. Мали дві виставки у Бібліотеці в Суррей: з писанням писанок і раз в Порт Келс. Набули державний прапор, давали різдвяні дарунки для рідної неділної школи. Мали прощальний чай для п-ва Джаман, яким також було дано дарунок і для о. і добр. Сокирки — чай і подарунок. Мали чай на вітання о. і добр. Удод і дали їм привітальний дарунок. Після Богослужень Відділ завжди давав перекуску. Мали "ярд сейл", продавали великоднє печиво, висилали делеґаток на конференцію і провінційний зїзд. Дали велику працю для пошиву ковдри на Провінційну Екзекутиву, а також продавали білети на цю ковдру. Провінційна Екзекутива влаштувала літній чай і "барбекю" при нашім відділі. Членки викінчили наш проєкт тисячоліття, вишиття рушників до церкви одним взором. Постійно Відділ працює при бенкетах та інших оказіях.

Минулого року Відділ мав такі видатки: на Фонд Тисячоліття до Ванкуверу $250.00. До музею в Саскатуні — 500.00. "Промінь" — $50.00. Дитяча лікарня — $50.00, Телесон — $50.00. До місцевої церкви — $1.000.00. На відоеапарат, який купила громада — $1.000.00, купили нову машину на копіювання — 1.000.00. Зїздовий фонд — $50.00. Діябетик фонд — 20.00. На Західню Єпархію в Едмонтоні — $100.00. На програму Зїзду — $10.00. Мали чай-прийняття для вшанування двох членок по 25 років членства, а одної — 50 років. Членки приготовляли обіди на храм, двоє пущень, новорічну забаву і похорони.

Управа Відділу на 1987 рік: Василина Бонар — голова, Лелія Круліцька — перша заступниця, Анеля Кравчук — 2-га заступниця, Єлена Ткачук — рекордова секретарка Леся Удод — кореспонд. секретарка. Марія Антонішка — касирка. Гелена Куєк — заст. касирки. Контрольна комісія: пані Пікет, Нагірна і Копчук. Сестрицтво: пані Пікет, Ключка, Василович, Ганкевич і Скакум. Обіди — похоронні і поминальні: Анна Собул з допомогою Єлени Ткачук. Мистецтво — Манюк, Лебедович, Буяр, Макар, Антонішка, Залубняк і Ключка.

Культурно-освітній комітет: Удод, Ткачук, Сігікало. Багатокультурности: Анна Залубняк. Соціяльний комітет: О. Копчук, Е. Ключка, Р. Скакун, О. Ганкевич, О. Кравець, П. Гунчак. Відвідання хворих — Анна Собул — референтка. Шкільний комітет: пані Голонко, Бонар і Залубняк. Референтка "Променя" — Анеля Кравчук. Шафа виставки Ї. Ткачук, Р. Скакун, М. Пікет і А. Сігікало. Жіноча Рада: пані М. Антонішка, Г. Куєк, А. Собул і К. Буяр. Архіви: М. Антонішка і М. Лебедович. Кухарські книжки: М. Пікет. Проскурки — Л. Удод. Телефонічний комітет: Є. Ткачук і Д. Гемпел.

Після зборів присутні відспівали молитву "Достойно", а потім всі поїхали до ресторану на вечерю. Членки відділу бажають журналові "Промінь" і його редакторці пані Н. Кугуській найкращих успіхів.

Василина Бонар — голова
Їлена Ткачук — секретарка

Відділ ім. Лесі Українки

Вотерфорд, Онт.

Річні збори відділу відбулися в неділю 18-го січня 1987 р. при участи 15 членкинь. Зрання в неділю о. Олександер Костюк відправив Св. Літургію і Водосвячення. По відправі членки, члени і гості, зійшли до залі, де членки приготовили святочній обід (Йордан). Отець поблагословив страву молитвою.

По обіді голова Оля Андрушко відкрила збори. Отець провів молитву і відспівали "Вічная пам'ять за покійних членок.

Пресідницею зборів була Леся Галик — секр. Рузя Галик. Секретарка прочитала звіт зминулих річних зборів. Голова висловила щиру подяку зарядові, і членкам заїх поміч у праці за минулий рік. Побажала щастя і здоровля в згоді працювати і здала звіт за 1986 рік. Відбувлось 8 місячних зборів — Виповнили Анкету. На зборах читаємо абіжники і кореспонденцію. Приготовляємо похороні обіди, роковини Лесі Українки, весільні вечері — Ново-Річну забаву, Вечеря — Йордан — Спільні Свяченя Великодне — маємо продажи голубців, варенників, великодного печива, і писанок.

Флі Маркет усе дає нам поважну фінансову користь. Чистимо і прибираємо нашу церкву. Відвідуємо в шпиталі і в домах, доручуємо овочі, квіти і картки здоров'я. Колядували разом із членами громади. Співаємо в хорі. Святкуєм храмове свято, відсвяткували 45-ній ювілей відділу. Прибуло гарне число парафіяни і гостей. Пані Орися Сушко голова східної Екзекутиви, дала цікаву доповідь.

Жертвували на домашню церкву $2,310.00 — На музей в Саскатуні — Вотерфорд музей — Інститут Св. Володимира — Продавали білети на музей в Саскатуні, на Промінь — і на рака. Отримали від Централі — книжки (історія Союзу

Українок) — картки і два образи 1000-ліття Хрещення України. Голова Оля Андрушко прибрала образи в рамці, посвяченні і приміщені в церкві. До Управи на 1987 р. увійшли: Голова — Оля Андрушко, перша заст. голови — Леся Галик, друга заст. голови — Рузя Свидорович, рекордова і кореспондійна секр. — Рузя Галик, Касирка — Беті Блажейко, фін. сект. — Анеля Андрушко. Контрольна комісія: марія Васик, Амма Кондрат, Соня Сокирка і Оля Макаданська. Комітет хворих — Оля Андрушко, Ризя. Галик, Анна Кондрат. Сестриці Марфа Рабієвська — Рузя Свидорович — Анеля Андрушко і Соня Сокирка. Пресідниця Леся Галик подякувала за вибір і попросила новий заряд провадити дальші збори. Леся Галик побажала зарядові і членкам успіхів у праці на цей рік. Оля Андрушко подякувала за вибір її на голову.

Отець Костюк дав поради, і признання членкам за їх працю і допомогу церковному зарядові. Закінчено збори молитвою.

Рузя Галик,
секр.

Відділ ім. Лесі Українки
Ванкувер, Б.К.

53-ті річні збори відділу відбулися в неділю 7-го грудня 1986 р. в авдиторії при катедрі. Присутніх було 38 членок.

Збори відкрила і керувала ними голова Емілія Чуйко, секретаркою була Галя Загоруйко. Митр. прот. Ю. Туржанський провів молитву та хвилинною мовчанкою вшановано покійних членок. За минулий рік відійшло у вічність шість членок, а саме: Марія Греценко, Павліна Клюкевич, Анна Пелех, Марія Костюк, Анна Мойсіюк і Наталка Гречка. Вічна їм пам'ять. Прибуло шість нових членок.

Діяльність за 1986 р.: відбулось 6 місячних зборів і 6 засідань заряду. Звичайно кожного року відбуваємо свято патронки відділу Лесі Українки, чайні прийняття, працю з проводом Пров. Екзекутиви, День Матері, діти беруть участь у концертах Т. Шевченка, у храмі церковної громади, і все коли є нагода.

Цей рік 1986 був дуже трудний, тому що тут у Ванкувері відбулася Світова Вистава Експо 86, також перший раз СУМК мав конференцію тут, у Ванкувері. Наша катедральна громада святкувала на всю Бр. Колюмбію Ювілей 1000-ліття Хрещення України в Св. Православну Віру. Членки входили до ріжних комітетів, а також старалися приймати в себе делеґатів та гостей.

Звіти були читані від 1-ої, 2-ої і 3-ої заступниці голови, рек. секретарки, кореспонденції і дальшої управи. Фінансовий звіт за рік 1986: перенесено з 1985 року — $1,262.64, прихід — $13,864.16, розхід — $13,410.49, лишилося в касі — $1,716.31.

Наше членство виконує служби для церковних потреб. Велике число членок приготовляють обіди на різні оказії, співають в хорі та відповідають за чистоту і красу катедри, провадять Недільну і Українську школи і є провідницями СУМК, пишуть писанки, роблять вистави українського мистецтва.

Управа відділу на 1987 рік: уступивша голова — Лелія Митрук, голова — Емілія Чуйко, 1-ша заст. голови — Вікторія Пушка, 2-га заст. голови — Савеля Стасюк, 3-тя заст. голови — Дорис Смит, рекордова секретарка — Галя Загоруйко, заст. рек. секр. і оголошення — Леся Митрук, кореспонденційна секретарка — Олена Дзюбенко і Валя Малко, касирка — Евгенія Яремко, куховарська книжка — Віра Пачковська, членство — Лелія Митрук.

Референтки: СУМК — Одарка Саджонкий, Українська школа — Славка Катник, Недільна школа — Славка Катник і Люба Мануша, бібліотека — Настя Воробець, Евгенія Яремко, журнал "Промінь" — Маргарета Ременда.

Надзірна Рада СУМК старший — Славка Стасюк, представниці КУК: Марія Вакалюк, Галя Токарик. Жіноча Рада: Емілія Чуйко, Галя Токарик, Настя Воробець, Лелія Митрук.

Комітети — мистецтво: голова — Настя Заведюк, Славка Стасюк, Дорис Смит, Славка Шумей, Славка Катник, Раїна Котон, Крис Швайковська. Культурно-Освітній — Марія Вакалюк, Вікторія Пушка, Валя Малко, Люба Мануша. Добродійно праці — Лелія Митрук, Марія Вакалюк, Марія Русняк, Анна Бойчук. Соціяльний: голова — Стела Шульган, заступниця — Марія Стівенс, членки — Настя Трофаненко, Ксеня Громик, Анна Мануша, Марія Микацей, Ксеня Мащак, Анна Головата, Джойсі Дачук. Сестриці: голова — Марія Кульба, Іванна Твердун, Василина Москаль, Евгенія Яремко, Ксеня Мащак, Анна Левицька, Анна Лайтгарт.

Контрольна комісія: Одарка Саджонкий, Люба Мануша, Стела Шульган.

Лелія Митрук, заст. секр.

Відділ ім. Лесі Українки
Єлов Крік, Саск.

Річні збори відділу відбулися 11-го грудня 1986 р. в залі Народного Дому в присутности 9 членок.

Голова, Маруся Войціховська відкрила збори молитвою "Отче наш". У відсутности нашої секретарки, Еви Драпак, протокол прочитала Ольга Борса.

Голова подякувала членкам за їх щиру працю і кооперацію і здала звіт з цілорічної праці відділу. Вона пригадала, що ми видали три обіди — один як мали Спільну Кутю, другий як мали Спільне Свячене після Проводу, а восени курячу вечерю. Відділ видав дві перекуски після похорону і занявся продажем їжі після двох ліцитацій. Мали продаж печива перед Великоднем.

Членки все стараються про чистоту і порядок як в церкві, так і в Народнім Домі. Шороку відділ підтримує грошево Музей в Саскатуні і допомагає продажем білетів на Музей і для провінційної екзекутиви. Більшість грошей, які переходять через наші руки, видаємо на підтримання церкви, народного дому та на всякі українські справи.

Касирка, Анна Кіндрачук, дала звіт стану каси. Загальний прибуток за рік 1986 був $5,054.57, а розхід в сумі $4,270.57. Контрольна комісія одобрила фінансовий звіт.

Голова церковної громади, Василь Кіндрачук, дав звіт праці і фінансовий стан — церковний і Народного Дому. Подяку щиру склав відділові, бо як би не жіноче товариство, то ці дві інституції вже давно не могли б існувати.

Наш відділ має 16 членок і то не всі активні, бо вже в похилих літах. Хоч наше число мале, ми щиро помагаємо навіть поза свої можливости. Шороку сповняємо свій обов'язок для оселі "Зелений Гай", котрий розбудований побіч берега озера Вакав.

Заряд на рік 1986: голова — Маруся Войціховська, заст. голови — Анна Кіндрачук, секретарка — Ольга Борса, касирка — Анна Кіндрачук.

Ми, як той дзбанок в нашій приповідці, будемо далі до якогось часу носити воду.

Ольга Борса, секретарка

Квіти незабутнім

"Замість квітів на свіжу могилу, моєї дорогої кузинки, покійної Гафії Олійник, яка упокоїлась 26-го липня, 1987 р., у Вайті, Манітобі. П. Гафія, колишня членка Аматорського Кружка, добра солістка, любила деклямувати поезії Шевченка. Засилаємо у їй пам'ять $100.00 на журнал "Промінь". Вічна її пам'ять!

Кузинка Юлія Никіфорук
і муж Стефан"

На свіжу могилу моєї дорогої приятельки і свахи Стефанії Хохоляк, яка упокоїлась 13 серпня 1987 р. у Канорі, Саск. замість квітів засилаю 25 долярів в її пам'ять на "Промінь", що вона його все так високо оцінювала і читала, доки очі їй дозволяли.

Щирі співчуття висловлюю родині.

Маргарета Ременда і родина
Вест Ванкувер, Б.К.

Кладаємо китицю нев'янучих квітів — 15 долярів на могилу нашого дорогого сина Василя, який упокоївся на 63 році життя 13 серпня 1984 року.

Родичі — Анна і Павло Кокольські
Давфин, Ман.

Anne Holowchak

Anne Holowchak, 66, passed away June 9th, 1987. She was born Anne Wasko, July 14th, 1920 in Edmonton. May 3, 1941, she married Nicholas John Holowchak, and they continued to live in Edmonton.

In time, they moved to Prince Albert, Sask., and spent two years there before moving to Middle Lake, Sask. wher they owned and opereted the Middle Lake Hotel. They moved to 119 Emory St. New Westminster, in 1966 and she resided there until her passing.

Anne Holowchak is survived by her loving family: daughter — Gloria Juker of Langely, Dennis of Toronto, Jerry and wife, Pamela, of Kelowna, and Todd of New Westminster, four grandchildren, her sister Mary Malowany of Redwater, Alberta, and many friends and relatives in Edmonton. She was predeceased by her husband, Nick on November 4th, 1970.

The funeral for the late Anne Holowchak was held in St. Mary's Ukrainian Orthodox Curch on June 12th, conducted by Very Rev. Dr. H. Udod in Surrey. She was laid to rest beside her late husband, Nick, in Fraser View Cementery, New Westminster. The Memorial Dinner was served in the Surrey Church Hall. The Master of Ceremonies was Mr. Paul Wacko, from Edmonton, and "in Memory" was given by Mr. Walter Malowany from Redwater, Alberta. The late Anne was a Member of the Church and she belonged to the Ladies Auxiliary. She will be sadly missed by her family and by all who knew and loved her. Eternal Memory!

Посмертна згадка

Народилася 12 березня 1911 р.
Упокоїлася 13 вересня 1986 р.

В першу болючу річницю від дня смерти нашої найдорожчої і незабутньої дружини, мами, бабуні, а прабабуні бл. п. Стефанії Дутчак була відслужена заупокійна Служба Божа з панахидою та посвяченням нагробного пам'ятника в суботу, 8-го серпня 1987-го року в церкві Успіння Пресвятої Богородиці на Маморниці, Саскачеван.

В її світлу пам'ять родина складає дар в сумі $100.00 на журналь "Промінь".

Залишені в смутку
чоловік Олександер, дочки Марія та Геня, сини Михайло і Данило, тринадцять внуків та одна правнука.

Вічна їй пам'ять!

Складаємо вінки з нев'янучих квітів у пам'ять наших ніколи незабутніх: дорогого мужа і батька Петра Процишина — відійшов у вічність 20 вересня 1971 р., дорогої пам'яті зятя Івана Цимбалістого — упокоївся 27 жовтня 1972 року в їх світлу пам'ять складаємо 50 долярів на журнал "Промінь".

Жена Петруня Процишин
з родиною,
Донвел, Саск.

У шосту річницю відходу в вічність мого незабутнього мужа, старшини Української Галицької Армії Осипа Кваса, що упокоївся 11 вересня 1981 р. у світлу пам'ять. покійного засилаю 25 долярів на пресовий фонд "Променя"

Марія Квас з родиною,
Торонто

У другу болючу річницю упокоєння дорогого і незабут ього мужа, батька і дідуся, бл. п. Андрія Барана, який залишив нас у глибокому смутку 11 жовтня 1985 р. схиля мо наші голови, кладучи китицю живих квітів на його могилу й у світлу пам'ять покійного засилаю 25 долярів на "Промень", що його він так любив читати. Вічна йому пам'ять.

Марія Баран з родиною
Гамілтон, Онт.

У незабутню пам'ять моїх дорогих родичів: Лукина Стифанюка — упокоївся 3 квітня 1981 р. і Параскевії Стифанюк — упокоїлась 8 листопада 1983 р., засилаю $20.00 на журнал "Промінь" Вічна їм пам'ять.

Дочка Анна Сумка,
Едмонтон.

ЗАКУСКА З ПЕЧІНКИ

1 ф курячої печінки
6 ложок масла
2 — 3 цибулі
4 твердо зварені яйця

Печінку почистити. Цибулю посікти і підсмажити на маслі на ясний кольор. Потім вкинути печінку і смажити з цибулею, обертаючи. Коли простигне, дрібно посікти печінку з яйцями, посолити, поперчити до смаку і все добре вимішати. Подається з хлібом (товст).

COTTAGE CHEESE MACARONI

1 teaspoon salt
1 thick slice of onion
4 cups boiling water
8 oz. uncocoked macaroni
3 eggs
2 cups milk

2 cups cottage cheese
2 tablespoons soft butter
1 teaspoon salt
½ teaspoon oregano
¼ teaspoon pepper

Add teaspoon salt and slice of onion to the boiling water. Pour in the macaroni. Bring to a full rolling boil and cook until tender. Drain well and set aside. Beat the eggs slightly, add the milk, cottage cheese and the remaining ingredients. Mix well and add macaroni. Mix and pour into a greased 2-qt. casserole. Bake, uncovered in a preheated 350 oven for 50 to 55 minutes, or until set. Yields 6 servings.

КОТЛЕТИ З РИБИ

2 — 3 ф. риби
3 твердо зварених яєць
2 ложки масла
1 цибуля — січена; смажена на маслі
2 ложки муки
1 горнятко товщу до смаження
1 розбите яйце
1 сіль
1 перець
1 зелень — питрушка/кріп

Начинка: Смажену цибулю, зварені дрібно нарізані яйця, сіль, перець старенно перемішати. Залишити.

Рибу почистити, покроїти кусники і трошки потовкти, щоб зробити рівні тонкі битки. Кожний кусочок помастити начинкою та завинути надаючи форми котлети. Кусники риби мачати в муку, потім у розбитому яйці і в тертi сухарики. Смажити на гарячому товщі. Подавати з відвареною або смаженою картоплею, свіжими помідорами; прикрасити зеленню.

СМАЖЕНА ЦВІТНА КАПУСТА (КАЛЯФИОР)

1 цвітна капуста
2 ложки масла
2 ложки борошна — (муки)
1 ложка дрібно нарізної петрушки сіль до смаку

Почищений і помитий каляфиор кинути на кипячу воду; варити до мягкости. Виняти з води і поставити нехай вистигне — капусту поділити на частинки — малі головки. Обкачати у борошні і присмажити. Подавати на стіл з розігрітим маслом змішаним з дрібно порізаною петрушкою.

MUSHROOM BAKED PERISHKY (TURNOOVERS)

1—8 oz. package cream cheese — softened
1—½ cups flour
½ cup butter or margarine, softened
½ lb. mushrooms — minced
1 large onion — minced
¼ cup sour cream
1 teaspoon salt
¼ teaspoon thyme leaves
1 egg — beaten

In large bowl with mixer at medium speed, beat cream cheese, flour, and butter or margarine until smooth; shape into ball; wrap and refrigerate for 1 hour.

Meanwhile, in a skillet over medium heat, put in 3 tablespoons hot butter or margarine. Cook mushrooms and onion until tender, stirring occasionally. Stir in sour cream, salt, thyme and 2 tablespoons flour and set aside.

On floured surface with floured rolling pin, roll half of the dough to ⅛ inch thickness. With floured 2—¾ inch round cookie cutter cut out as many circles as possible and keep on repeating.

Preheat oven to 450°F. Onto one half of each dough circle, place a teaspoon of mushroom filling. Brush edges of circles with some egg;
fold dough over filling. With fork, firmly press edges together to seal; prick tops. Place perishky on ungreased cookie sheet; brush with remaining egg. Bake 12 to 14 minutes until golden. Makes about 3—½ dozen. Serve as hors d'oeuvre (zakuska). May be frozen, unbaked — then just pop them in the oven and bake a bit longer then specified above. **N.B** — The key is to make sure all the luscious filling stays tucked inside while baking.

With Reference Canada, the answers are as close as your phone.

Questions about Government of Canada Programs and Services.

Reference Canada helps Canadians find out what they need to know about the Government of Canada's programs and services. Your local Reference Canada branch will direct you to the appropriate government office that can best answer your questions. All inquiries can be answered in English and French, from 8:30 a.m. to 4:30 p.m., Monday to Friday.

- In Saskatchewan call:
  Regina (306) 780-6683
  Toll-free 1-800-667-7160

- In British Columbia call:
  Vancouver (604) 666-5555
  Toll-free 1-800-663-1381
  Zenith 08918 (Atlin)

- In Alberta call:
  Calgary (403)-292-4998
  Edmonton (403) 420-2021
  Toll-free 1-800-232-9481

- In Manitoba call:
  CITIZENS INQUIRY SERVICE
  Winnipeg (204) 945-3744
  Toll-free 1-800-282-8060

Reference Canada operates in conjunction with the provincial inquiry service

- In Ontario call:
  Ottawa (613) 995-7151
  North Bay (705) 476-4910
  Toronto (416) 973-1993
  Toll-free
  Ottawa/Hull region 1-800-267-0340
  Area Codes 705, 807 1-800-461-1664
  All other Ontario residents 1-800-387-0700

- In Quebec call:
  COMMUNICATION-QUEBEC
  For local calls consult your telephone directory, blue pages section, under Communication-Quebec.
  For a toll-free long distance call dial "O" and ask for Zenith Communication-Quebec

Reference Canada operates in conjunction with the provincial inquiry service

- In Prince Edward Island call:
  ISLAND INQUIRIES
  Charlottetown (902) 368-5050
  Toll-free 1-368-5050

Reference Canada operates in conjunction with the provincial inquiry service

- In New Brunswick call:
  NEW BRUNSWICK INFORMATION SERVICE
  Fredericton (506) 453-2525
  Toll-free 1-800-442-4400

Reference Canada operates in conjunction with the provincial inquiry service

- In Newfoundland call:
  St. John's (709) 772-4365
  Toll-free 1-800-563-2432

- In Nova Scotia call:
  Halifax (902) 426-8092
  Toll-free 1-426-8092

- In Yukon Territory call:
  YUKON INQUIRY CENTRE
  Whitehorse (403) 667-5811
  Toll-free 1-667-5955

Reference Canada operates in conjunction with the provincial inquiry service

Department of Supply & Services. Ministère des Approvisionnements et Services.

Canada

P 71 JAN 88
LIBRARY OF ST JOHNS
UKR ORTH WOMENS ASS'N
10611-110 AVE
EDMONTON ALTA T5H 1H7

Видання, що їх можна набути в Централі Союзу Українок

РЕЛІГІЙНІ

БЛИСКУЧА ЗОРЯ, КНЯЖНА АННА ВСЕВОЛОДІВНА, Митр. Іларіон	$ .25
ПРОГРАМА, УСТРІЙ І ЗАВДАННЯ	2.00
СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. д-р І. Стус	
(Feast) DAYS OF THE ORTHODOX CHURCH (Bilingual)	7.00

ІСТОРИЧНІ

НАРИСИ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ 3 томи:	
1-ий том ВИДАТНІ ПОСТАТІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ С. Стечишин,	
2ий том УКРАЇНСЬКІ КОМПОЗИТОРИ С. Яременко	
УКРАЇНСЬКА ДРАМА Й ТЕАТРАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО НА ІСТОРИЧНОМУ ШЛЯХУ, В. Ревуцький	
3-ий том УКРАЇНСЬКЕ ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО, І. Кейван (ESSAYS FROM THE HISTORY OF UKRAINIAN CULTURE) Bilingual	20.00
50-РІЧЧЯ ЗДОБУТТЯ ГРОМАДСЬКИХ ПРАВ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ, д-р Г. Янішевська	.75
UKRAINIAN HOLOCAUST OF 1933, Wasyl Hryshko (English only)	6.00
UKRAINIAN CANADIAN — SUK (English only)	12.00

ЛІТЕРАТУРА

АПОСТОЛ ЧЕРНІ, О. Кобилянська	20.00
ПІСНІ МОГО СЕРЦЯ, Дарія Могилянка	5.00
ДУМКИ ЛЕТЯТЬ НА УКРАЇНУ, Д. Могилянка	5.00
ЗА НАМИ СЕСТРИ, Анна Звоздецька	2.50
CANADIAN TAPESTRY, Daria Yanda (English only)	6.50
LESYA UKRAINKA — LIFE AND WORK, KUK (English only)	7.50

ПРОГРАМИ

ПРОГРАМА НА СВЯТО Л. УКРАЇНКИ І О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, С.У.К.	2.00
ПРОГРАМА НА СВЯТО Т. ШЕВЧЕНКА	2.00
НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ НА СЛОВА Л. УКРАЇНКИ, С.У.К.	10.00
ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ	2.00
SUS IT'S MEANING AND SIGNIFICANCE (English)	1.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

П'ЄСИ ДЛЯ МОЛОДІ, С.У.К	3.00
ПРОГРАМА ДЛЯ САДОЧКІВ, С. Магус	5.00
ПРОГРАМА ДЛЯ МОЛОДШИХ ВІДДІЛІВ СУМК, Союз Українок Канади	5.00
ПРОГРАМА НА СВЯТО СВ. МИКОЛАЯ, С.У.К.	3.00
ПІДРУЧНИК ДЛЯ НАДЗІРНОЇ РАДИ МОЛОДШИХ ВІДДІЛІВ СУМК, С.У.К.	10.00
ЧАРІВНИЙ ДІЯМАНТ, М. Погідний-Угорчак	2.00
П'ЄСИ ДЛЯ МОЛОДІ "ЮНИЙ СКОМОРОХ"	5.00
Я ВЕРНУСЯ, О. Крамар	.50
ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН, Рада Української Школи	2.00
ДИВИСЬ, СЛУХАЙ, ГОВОРИ, С. Василишин Кн. 1, Кн. 2, Кн. 3 (Each)	3.00
ЗОЛОТИЙ ЧЕРЕВИЧОК, Прот. С. П. Симчич	3.50
РЕЛІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ П. Пауш	3.00
ДУХОВНІ ПІСНІ, С.У.К.	8.00
ЗБІРНИК ДЛЯ ДІТЕЙ, Анна Данилович	8.00
ОЙ ЩО ТО ЗА ШУМ, Л. Гулуцан	9.00
СНІГОВА ПІСНЯ, Л. Гулуцан	9.00
EASTER, F. Pelech	1.00

PROMOTIONAL SUPPLIES

ПОРТРЕТИ Л. УКРАЇНКИ, О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, Н. КОБРИНСЬКОЇ, Т. ШЕВЧЕНКА, й І. ФРАНКА	(Ea.)	5.00
СУК ПРАПОРИ (FLAG)		25.00
СТРІЧКИ З ІМ'ЯМ ВІДДІЛУ RIBBONS WITH UWAC BRANCH NAME		25.00
SMOLOSKYP'S		17.00
SPOON'S WITH SMOLOSKYP		7.00
HASTI NOTES AND ENVELOPES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA	(Doz.)	5.00

Please add 15% for Provincial Sales Tax and Postage and Handling Charges.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
SASKATOON, SASKATCHEWAN
S7K 0L1